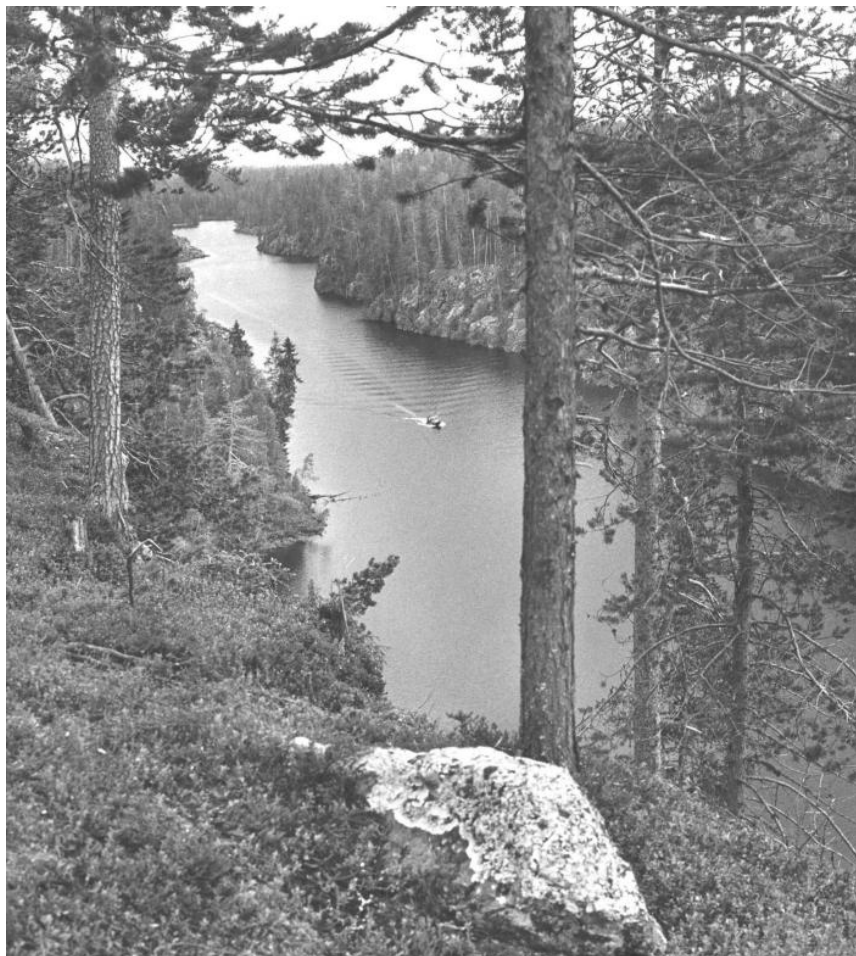

Aviisi

2002–3

Inhoud – Sisältö

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	1
Uitnodiging voor het Midzomerfeest 22 juni 2002	2
Kutsu Juhannusjuhlaan 22. kesäkuuta 2002	3
Juttutuokio suurlähettiläs Pekka Säilän kanssa	3
Een gesprek met ambassadeur Pekka Säilä	4
Voorjaarswandeling	6
Kevätkävelyretki	6
Sporen van Friezen in Finland	8
Friisiläisten jättämät jäljet Suomessa	9
Nog een keer 'flaami' en 'hollanti'	10
Vielä kerran flaamista ja hollannista	11
Het veelvormige Finse juwelierswerk	12
Plaatsvervangende schaamte	14
Sijaishäpeäjä	15
Finse evenementen in 2002 – Suomalaistapahtumat vuonna 2002	16
Suomen Ruotsin vastaisen rajan synty	17
Het ontstaan van de grens tussen Finland en Zweden	19
Suomalaisen Naisen Päivät 16. – 17.3.2002	20
Finse Vrouwendagen op 16 en 17 maart 2002	22
Finlandsite op internet – een familieonderneming	23
Finlandsite internetissä – perheyritys	24
Reizen van en naar Finland	25
Mededelingen – Tiedotuksia	27
Finnen goochelen met verzamel-euro's	30
Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita	31
Colofon	32

AVIISI Jaargang 11 (2002) nr. 3
AVIISI Vuosikerta 11 (2002) nr. 3
ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de vereniging Nederland–Finland
Tämä on Alankomaat–Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Van het bestuur

Beste **Aviisi** lezers,

Graag zou ik door middel van dit stukje van de gelegenheid gebruik willen maken om mij te richten op de jongeren die op de één of andere manier banden hebben met Finland.

Waarom lukt het de Vereniging maar niet om jullie als lid aan te trekken of, wanneer jullie afkomstig zijn uit een gezin dat al lid is, te activeren? Waarom komen jullie niet, of bijna niet, op de feesten en andere activiteiten die onze Vereniging organiseert? Waarom spreekt de Vereniging jullie niet aan?

Ik ben zelf begin dertiger, sinds een jaar bestuurslid, en mij is speciaal gevraagd te proberen hier wat aan te doen. Al eerder heb ik, toen ik mij in **Aviisi** als nieuw bestuurslid voorstelde, een dringend beroep op jullie gedaan. Helaas met nul resultaat. Wel positieve mondelinge reacties, "leuk stukje, en ja goed initiatief". Toch heeft niemand concrete stappen ondernomen.

Gelukkig voorziet de Vereniging voor een hoop leden in een behoefte, en dat is goed, maar ja het zijn altijd maar weer de ouderen die naar Juhannus gaan of het onafhankelijkheidsfeest of de gezinnen met kleine kinderen naar Vappu.

Ik vond het erg leuk om de voorjaarswandeling te mogen organiseren. Een geslaagde dag, al zeg ik het zelf. Een kort verslag kunt U verderop in deze **Aviisi** lezen. Het Vappu feest komt er aan en is, wanneer U dit nummer ontvangt, al weer voorbij! Ik hoop dat er veel deelnemers zijn geweest!

Jasiu van Haarlem

Johtokunnalta

Hyvät **Aviisin** lukijat,

Haluaisin suunnata tämän palstan erityisesti niille nuorille, joilla on jonkinlainen suhde Suomeen.

Miksi Yhdistykselle ei onnistu saada teitä jäseniksemme tai miksi emme onnistu saamaan teitä mukaan toimintaamme jos te jo olette jäseniämme? Minkä takia ette ole ollenkaan läsnä Yhdistyksemme juhlissa tai muissa järjestämissämme tapahtumissa?

Itse olen kolmekymppinen, vuoden hallituksessa istunut jäsen, ja minua on pyydetty tekemään jotain nuoren väen saamiseksi mukaan toimintaamme. Jo aiemmin esittelypuheenvuorossani kutsuin teitä mukaan, valitettavasti vähin tuloksin. Olen saanut paljon positiivisia suullisia kommentteja (kiva artikkeli ja hyvä aloite). Kuitenkaan kukaan jäsenistä ei ole tehnyt konkreettisia aloitteita.

Kansikuva: Julma Ölkky Kuusamossa (5 km pitkä, kapea rotkojärvi). (Kuva: Teuvo Kanerva)
Omslagfoto: Julma Ölkky in Kuusamo (een 5 km lang, smal meer). (Foto: Teuvo Kanerva)

Onneksi Yhdistys myös vastaa moniin tarpeisiin mikä on hyvä asia. Valitettavasti väki on yksipuolisesti vanhempaa juhannus- ja itsenäisyyspäivien juhlissa kun taas vappujuhla vetää melkein vain lapsiperheitä.

Itselläni oli kunnia järjestää kevätkävely, joka onnistui mukavasti, vaikka sen itse sanonkin. Tässä **Aviisissa** olevasta lyhyestä jutusta voitte lukea lisää retkestämme. Seuraavaksi on vuorossa vappu! Juhlat, joilta odotan paljon, ja joissa näkisin mielelläni monia teistä vanhoista ja uusista jäsenistä! Tämän **Aviisi**in numeron ilmestyttyä ne ovat jo takanapäin.

Jasiu van Haarlem

(Käännös: Hanna van der Steen)

Uitnodiging voor het Midzomerfeest 22 juni 2002

De Finse Zeemanskerk en de Vereniging Nederland-Finland organiseren weer het traditionale midzomerfeest op

zaterdag 22 juni 2002 van 17.30 tot 24.00 uur

Op het programma staat een gezellig samenzijn met een smakelijke barbecue en Finse dansmuziek,

De kosten voor de avond bedragen voor leden van de Vereniging Nederland-Finland en de Finse Zeemanskerk €22,- per persoon en voor niet-leden €27,- per persoon. Kinderen van 7 t/m 12 jaar betalen €7,- en voor kinderen t/m 6 jaar is het gratis. Drankjes zijn voor eigen rekening.

Aanmeldingen vanaf 13 juni telefonisch bij de Finse Zeemanskerk. U kunt de Finse Zeemanskerk tussen 10 en 14 uur of tussen 16 en 22 uur bereiken op telefoonnummer ☎ 010-436.61.64. Na uw telefonische aanmelding graag direct betalen aan de Finse Zeemanskerk op rekeningnummer ABN-AMRO 48.00.23.778 (Finnish Seamen's Mission, Rotterdam) of met een credit-card (aub. bij aanmelding nummer en geldigheidsduur van de credit-card doorgeven, alsmede de naam van de eigenaar).

Er is ook gelegenheid om naar de sauna te gaan. Van 17.30 tot 18.30 voor vrouwen en na 18.30 voor mannen. Eigen handdoek meenemen!

Vanwege de beperkte ruimte zijn wij genoodzaakt een reserveringslijst te hanteren op basis van volgorde van telefonische aanmelding. Er is maximaal ruimte voor 90 feestgangers.

Om 16.30 is er een midzomerkerkdienst.

Van harte welkom!

Adres: De Finse Zeemanskerk
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

Kutsu Juhannusjuhlaan 22. kesäkuuta 2002

Suomen Merimieskirkko ja Alankomaat-Suomi-Yhdistys viettävät perinteistä juhannusjuhlaa

lauantaina 22. kesäkuuta 2002 klo 17.30 – 24.00

Ohjelmassa on perinteiseen tapaan mellyttävää yhdessäoloa, maukkaita grilliruokia ja suomalaista tanssimusiikkia.

Illan hinta on Alankomaat-Suomi-Yhdistyksen ja Suomen Merimieskirkon jäsenille €22,- hengeltä ja muille €27,- hengeltä. Lapset 7-12 vuotiaat maksavat €7,- hengeltä ja alle 7-vuotiaat ilmaiseksi. Juomat ovat omaan laskuun.

Sitovat ilmoittautumiset Merimieskirkolle puhelimitse. Ilmoittautumisia vastaanotetaan 13. kesäkuuta alkaen Merimieskirkon puhelinnumerossa ☎ 010-436.61.64 klo 10.00-14.00 ja 16.00-22.00. Puhelun jälkeen ilmoittautumismaksu maksetaan välittömästi Merimieskirkon tilille numero ABN-AMRO 48.00.23.778 (Finnish Seamen's Mission, Rotterdam) tai luottokortilla, ilmoittautumisen yhteydessä tarvitsemme kortin haltijan nimen, kortin numeron ja voimassaoloajan.

Halukkaat voivat mennä saunaan, naiset klo 17.30-18.30 ja miehet klo 18.30 jälkeen. Oma pyyhe mukaan.

Ilmoittautumiset otetaan vastaan tulojärjestyksessä. Tilanpuutteen takia on mahdollista, että joudut jonotuslistalle. Korkeintaan 90 henkeä mahtuu mukaan.

Juhannusjumalanpalvelus pidetään merimieskirkolla klo 16.30.

Tervetuloa!

Osoite: Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam

Juttutuokio suurlähettiläs Pekka Säilän kanssa

1.9.2001 lähtien Suomea ja suomalaisia Alankomaissa on ollut edustamassa uusi suurlähettiläämme Pekka Säilä, jonka uraputkeen kuuluu vahvaa tietämystä kansainvälisistä asioista, erityisesti kauppapolitiikasta ja työsarkea EU-asioissa ulkoasiainministeriön alaisuudessa vuosien ja taas vuosien kokemuksella.

Sain tilaisuuden pieneen haastattelutuokioon hänen kanssaan tutustuakseni paremmin sekä työhön suurlähettiläänä että itse persoonaan tämän takana. Taustatietoa minulla ei henkilöistä juuri ollut mutta noin tunnin mittaisen juttutuokion jälkeen kuva pohjolan maanmiehestämme ei jäänyt enää epäselväksi.

Leppoisaksi huumorimieheksi osoittautunut Säilä kertoi alkuun itse työstään Suomen suurlähettiläänä ja painotti työssään tärkeimpänä asiana sitä, että suurlähettiläs on maassa edustamassa oman maan kansalaisia ja ajamassa heidän etujaan ja asioitaan. Yleisin syy ottaa yhteyttä suurlähetystöön on passin uusiminen.

Suhteiden luominen Suomen ja Alankomaiden välillä, mitkä Säilän mukaan ovat jo ennestään erinomaiset, ja niiden tekeminen entistä mutkattommaksi on myös osa työtä, unohtamatta kulttuuritapahtumia ja yhteistyötä Haagissa olevien kansainvälisten järjestöjen kanssa. Jos on ideoita, mitä suurlähetystö voisi tehdä paremmin kuin nyt, voi aina ottaa yhteyttä meihin päin, Säilä sanoo.

Hollantilaiseen kulttuuriin sopeutuminen ei ole tuottanut ongelmia, ja keskieurooppalaiseen tapoihin tottuneelle Säilälle Alankomaat oli kärkipäässä toivomuslistalla tehtävää haettaessa. Parin tunnin lentomatka koto-Suomeen on juuri sopiva ja se taittuu nopeasti tuoreimpia uutisia lukien.

Ero hollantilaisten ja suomalaisten välillä ei ole suuri mutta jotain eroja silti löytyy. Meidät suomalaiset on helpompi laittaa yhteen muottiin mutta tyyppillisten hollantilaisten skaala on laajempi ja erilaisempi, Säilä toteaa.

Hyvän ruuan ystävänä Säilä paljastaa heikkoutensa ranskalaisen ja meksikolaisen keittiön antimisiin, ja taisi hän siinä sivussa mainita myös indonesialaisenkin. Mutta Alankomaiden kaikin puolin monipuolinen ruokakulttuuri miellyttää ja ruoka saa olla tulisesti maustettua, Säilä lisää.

Polkupyörien luvatussa maassa meitä monia varmasti hämmästyttää se että polkupyöränsä Säilä myi jo aikoja ennen tänne tuloaan. Uuden osto lienee edessä. Omalla autollaan hän kuitenkin reissaa ympäri maata ihailemassa vanhojen kaupunkien, kuten Amsterdamin, Delftin ja Maastrichtin arkkitehtuuria, vaikka ajotaitoaan mies kuvailee eriskummallisella tavalla: "ajan toisinaan kuin sika ratissa", mitä se sitten tarkoittaa-neekaan. Varmuuden vuoksi pois alta vaan kaikki jos tällainen eteen tulla tupsahtaa autoabaanalla!

Suurlähettiläämme suurimmaksi intohimoksi paljastuu kuitenkin vanhojen rahojen keräily, ja kokoelmaan kuuluu rahoja jopa Rooman keisarien ajoilta lähtien, unohtamatta tietenkään vanhoja Suomen rahoja. Euroon siirtyminen on ollut monelle numismaatikolle, varmasti mielenkiintoista aikaa, Säilä tokaisee ja lisää vielä että on joutunut pussikaupalla kuljettamaan muille hengenheimolaisille Suomen eurokolikoita matkoillaan Helsinkiin ja takaisin.

Aurinkoisia päiviä kaikille **Aviisin** lukijoille ja Pekka Säilälle kiitokset haastattelusta.

Heidi Hallila

Een gesprek met ambassadeur Pekka Säilä

Sinds 1 september 2001 worden Finland en de Finnen in Nederland vertegenwoordigd door een nieuwe ambassadeur, Pekka Säilä. Door zijn carrière op het Ministerie van Buitenlandse Zaken beschikt hij over jarenlange handelservaring en heeft hij veel kennis op kunnen bouwen over internationale betrekkingen, vooral met betrekking tot de handelspolitiek.

Ik kreeg de kans om hem te interviewen en kennis te maken met zijn werk als ambassadeur, alsmede de persoon achter de ambassadeur te leren kennen. Zonder dat ik van te voren iets over hem wist, kreeg ik na een uur babbelen een duidelijk beeld over onze landgenoot uit ons noordelijke land.

De heer Säilä, die een gezellige humoristische man bleek te zijn, vertelde eerst over zijn werk als Finse ambassadeur en benadrukte daarbij dat de ambassadeur zijn landgenoten

vertegenwoordigt, opkomt voor hun rechten en hun zaken behartigt. De meest algemene voorkomende reden waarom contact met de ambassade wordt opgenomen is het verlengen van een paspoort.

Het opbouwen en bevorderen van relaties tussen Finland en Nederland, die volgens de heer Säilä al uitstekend zijn, is ook een deel van zijn werk, evenals cultureel werk en het samenwerken met verschillende internationale organisaties in Den Haag. Wanneer je ideeën hebt voor verbeteringen, kun je altijd contact met ons opnemen, zegt de heer Säilä.

*Ambassadeur / Suurlähettiläs
Pekka Säilä*

Het aanpassen aan de Nederlandse cultuur is geen probleem geweest. En omdat de heer Säilä al gewend was aan de West-Europese gewoontes, stond Nederland bovenaan zijn verlanglijstje voor deze functie. De afstand tussen Nederland en Finland is acceptabel en het reizen gaat snel, terwijl je onderweg toch nog genoeg tijd hebt om het laatste nieuws te lezen.

Het verschil tussen Nederlanders en Finnen is niet groot, maar verschillen zijn toch wel degelijk te vinden. Finnen vallen meer in een categorie, maar een typische Nederlander heeft een breder en gevarieerder karakter, vindt de heer Säilä.

Als liefhebber van lekker eten maakte de heer Säilä zijn voorkeur kenbaar voor de Franse en de Mexicaanse keuken, en hij noemde in dit verband ook de Indonesische keuken. De eetcultuur van Nederland bevalt hem en de maaltijden mogen van de heer Säilä pittig gekruid zijn.

In het voor fietsers beloofde land is het bijna niet voor te stellen dat de heer Säilä zijn fiets net verkocht had voordat hij hier naar toe verhuisde. Misschien koopt hij een nieuwe. Hij reist wel met de auto om de architectuur van oude steden, zoals Amsterdam, Delft en Maastricht te bewonderen. Zijn rijvaardigheid beschrijft hij op een vreemde manier: "ik rijd soms als een varken", wat dat ook mag betekenen. Ik zou hem voor de zekerheid maar uit de weg gaan als ik hem op de snelweg tegen kom!

De grootste passie van de ambassadeur is het verzamelen van oud geld. Tot zijn verzameling behoren zelfs munten uit de Romeinse tijd en natuurlijk ook oud Fins geld. Het vervangen van valuta door de Euro is zeker een interessant tijdperk voor numismatici geweest, vindt de heer Säilä. Tijdens zijn reizen naar Helsinki en terug heeft hij ook zakken vol munten mee teruggenomen om zijn 'geestverwanten' tevreden te stellen.

Ik wens alle lezers van **Aviisi** zonnige dagen en wil Pekka Säilä bedanken voor dit interview.

Heidi Hallila

(Nederlandse vertaling: Minna Rätty)

Voorjaarswandeling

In de vroege ochtend van 6 april keek ik door mijn slaapkamerraam naar buiten. Terwijl de opkomende zon in mijn ogen scheen, dacht ik "Wat een perfecte dag voor de voorjaarswandeling". En dat bleek ook zo te zijn. Een ruime groep leden verzamelde zich die middag om 12 uur in het bezoekerscentrum van Natuurmonumenten in 's Graveland. Er was ruim te tijd om even bij te kletsen, de aldaar gevestigde tentoonstelling te bekijken of de natuurboekenmarkt te bezoeken. Om 13 uur meldden zich twee gidsen van Natuurmonumenten, de groep splitste zich in tweeën en de tocht werd aangevangen.

De route liep over de grens van de laagveenpolders en de Utrechtse heuvelrug, waar zich in de 17e eeuw rijke Amsterdammers hebben gevestigd in statige landhuizen met sierlijke tuinen en uitgestrekte parkbossen. Terwijl wij langs de huizen liepen met exotische namen, zoals 'Schaep en Burgh' en 'Boekesteyn', gaf de gids uitleg over het ontstaan, de aanleg van de tuinen en over de flora en fauna. Nadat wij hadden geluisterd naar de boeiende uitleg en hadden genoten van het schitterende weer en de prachtige omgeving, kwam na twee uur de tocht tot een eind. De gidsen

werden bedankt, waarna nog wat werd nagepraat over wat iedereen een geslaagde tocht vond.

Jasiu van Haarlem

Kevätkävelyretki

6. huhtikuuta katsoin aikaisin aamulla ulos makuuhuoneeni ikkunasta. Kun nouseva aurinko osui silmiini, ajattelin: "Mikä täydellinen päivä kevätkävelylle". Ja näin myös kävi. Iso ryhmä yhdistyksemme jäseniä kokoontui kyseisenä iltapäivänä kello 12 "Natuurmonumenten" (luontokohde)-turistikeskukseen Graveland'issa. Jäsenillä oli reippaasti aikaa keskustella hetki keskenään, katsella paikalla olevaa näyttelyä ja käydä luontokirjatorilla. Kello 13 kaksi luontokohdeopasta saapui paikalle, ryhmä jakaantui kahtia ja retki sai alkaa.

Retki kulki yli alankopolderien ja Utrecht'in mäkien, joille 1600-luvun rikkaat amsterdamilaiset asettuivat arvolleen sopiviin kartanoihin siroine puutarhoineen ja kauas le vittäytyneine puistometsineen. Kun kävelimme kauniiden kartanoiden ohi, joilla oli välillä varsin erikoisia nimiä (esim. 'Schaep en Burgh' ja 'Boekesteyn'), opas kertoi meille kiinnostavia yksityiskohtia puutarhojen synnyistä, niiden rakenteesta ja niissä kasvavista kukista ja kasveista. Kuunneltuamme vuolasta selostusta ja nautittuamme samalla upeasta säästä ja hienosta ympäristöstä, tulimme lopulta kahden tunnin retkemme päätöspisteeseen. Kiitimme oppaita ja jälkikeskusteluiden perusteella kaikki olivat tyytyväisiä retkemme.

Jasiu van Haarlem

(Käännös: Hanna van der Steen)

...advertentie...

Sporen van Friezen in Finland

Binnen het 'Clubhuis', een discussiegroep op internet van leden van de Nederlandse Vereniging in Finland, onstond een paar maanden geleden een discussie over 'Friisilä' (in het Zweeds 'Frisans'), de naam van een wijk in Espoo. Deze naam, en ook de naam van een heuvel in Espoo, 'Friisnämäki', die tussen de wijken Leppävaara en Kilo ligt, zouden genoemd zijn naar Friezen die daar vroeger gewoond hebben. Maar in andere delen van Zuid Finland komen de namen *Friisilä* en *Frisans* ook wel voor.

Op internet staat onder de naam "*Friisilä*" in Espoo het één en ander vermeld over de geschiedenis van deze wijk (zie <http://www.helsinki.fi/~sarja/friisila.html>). Er zouden zich daar in de 14e eeuw mensen hebben gevestigd die uit Jutland in Denemarken afkomstig waren. Op het eerste gezicht denk je dan niet aan Friezen. Maar volgens sommige bronnen zouden de Friezen oorspronkelijk gewoond hebben in een gebied dat Zuid-Scandinavië, Denemarken en de regio tussen de Weser en de Oder in Duitsland omvatte (zie <http://redbad.tripod.com/h1history1.html>). Friezen uit het gebied tussen de Wezer en de Eems zouden in de 7e eeuw naar het huidige Friesland zijn getrokken (zie <http://users.pandora.be/vroege-middeleeuwen/friezen.htm>). Hier hoorde toen ook West-Friesland bij in Noord-Holland, dat vroeger met Friesland was verbonden en oorspronkelijk ook door Friezen is bevolkt.

Over oude Frieze invloeden in Finland is gepubliceerd door Professor A.D. Kylstra^{[1] [2]}, die voor zijn pensionering verbonden was aan de Universiteit van Groningen. Hij haalt hierbij ook werk aan van de Finse onderzoeker van namen, Viljo Nissilä.

Vanuit Dorestad, een oude stad die vroeger in de buurt van Wijk bij Duurstede aan de Rijn lag, is al in de 8e en 9e eeuw veel handel gedreven met Zweden. In die tijd zouden ook Friese missionarissen het Christendom in Scandinavië hebben verspreid. In een latere periode zijn er veel Friese munten in Finland gevonden, o.a. in Karelië, in de buurt van Viipuri (dat nu dus in Rusland ligt). Deze zouden geslagen zijn omstreeks het jaar 1070 en afkomstig kunnen zijn van een Friese koopman. De Friezen zouden vooral in de 11e en de 12e eeuw een belangrijk aandeel hebben gehad in de handel in het Oostzegebied, en in de 13e eeuw zou dit zijn teruggelopen. Stavoren was in de tweede helft van de 14e eeuw en de eerste helft van de 15e eeuw een belangrijke Hanse stad. Er kan ook sprake geweest zijn van een indirecte invloed van Friezen op Finland doordat afstammelingen van Friezen zich gevestigd hebben in Noord-Duitse steden zoals Lübeck, Rostock en Danzig. Vanuit deze steden werd in de late Middeleeuwen veel handel gedreven op Scandinavië.

Van verschillende Finse woorden wordt vermoed dat zij direct zijn overgenomen uit het Fries, zoals het woord 'vracht' in bijvoorbeeld '*rahtilaiva*' (vrachtboot), '*rahtimak-su*' (vrachtkosten) en '*rahtikirja*' (vrachtbrief).

Van betekenis is verder het woord 'kogge', de naam van het bekende Friese schip. Aan de hand van namen van eilanden, baaien, enz. met 'kog' er in, zou een hele handelsroute te construeren zijn van Zweden, via de Ålandseilanden langs de gehele Finse zuidkust tot in Rusland. De meeste van deze namen zijn Zweeds, b.v. '*Kuggholm*', '*Kuggviken*', '*Kuggeby*' en '*Kuggehamssundet*'. De naam van het Friese schip komt waarschijnlijk

[1] Kylstra, A.D. (1962). Over de Frieze invloed in Finland tijdens de Middeleeuwen. *Us Wurk* 11(2): 25-29.

[2] Kylstra, A.D. (1967). Zu den mittelalterlichen friesischen Spuren in Finnland. *Ural-Altische Jahrbücher* 39 (1/2): 1-18.

voor in de Finse namen 'Kuukkon niemi', 'Kuukkon kallio', 'Kukinjoki', 'Kokkilansaari' en 'Kokinkallio'.

Ook duiden bepaalde persoonsnamen op een Friese afkomst, zoals Fredericus Frese in 1354 uit de omgeving van Turku, Jöns Frijs af Kijm in 1386 in Kemi, Olaff Friis in 1492 in Naantali, Lafrintz Fres in 1443 in Kemi en Morthen Frijs in 1560 in Masku.

Toch kunnen volgens Professor Kylstra geen harde bewijzen aangevoerd worden voor een directe Friese invloed in Finland. Hij stelt ook dat eerst vastgesteld zou moeten worden wat in de Middeleeuwen precies onder 'Fries' werd verstaan.

Alles bij elkaar waren discussies over Friese invloeden in Finland voor mij nieuw. Ik had mij niet gerealiseerd dat de handel op Finland vanuit onze streken al zo oud is. Ik kende de wijk Friisilä in Espoo wel en ben er soms wel eens bij iemand op bezoek geweest. Nooit had ik deze naam met Friesland verbonden.

Arnold Pieterse

Friisiläisten jättämät jäljet Suomessa

Pari kuukautta sitten kehkeytyi 'Kerhotalon', eli Suomen alankomaalaisyhdistyksen internetillä olevan keskusteluryhmän jäsenten kesken ajatusten vaihto koskien Espooseen kuuluvan kaupunginosan 'Friisilän' (ruotsiksi 'Frisans') nimeä. Nimi 'Friisilä', samoin kuin Espoossa Leppävaaran ja Kilon välissä sijaitsevan mäen nimi 'Friisiinmäki', juontaisi mahdollisesti alunperin juurensa siellä asuneisiin friiseihin. Mutta myös muualla Etelä-Suomessa tavataan nimeä Friisilä ja Frisans.

Internetiltä löytyy Espoon ja tarkemmin "Friisilän" kohdalta erilaista tähän kaupunginosaan liittyvää historiaa (katso <http://www.helsinki.fi/~sarja/friisila.html>). Oletettavasti aluetta asuttivat 1300-luvulla Tanskasta Jyllannista peräisin olevat ihmiset. Heitä ei välttämättä heti yhdistä friiseihin. Mutta joidenkin tietolähteiden mukaan asuttivat friisit alunperin nykyistä Etelä-Skandinavian, Tanskan ja Saksassa Weserin ja Oderin välissä olevan alueen kattavaa seutua (katso <http://redbad.tripod.com/h1history1.html>). Wezerin ja Eemsin välillä asuvien friisien uskotaan muuttaneen 600-luvulla nykyiselle Frieslandin alueelle (katso <http://users.pandora.be/vroege-middeleeuwen/friezen.htm>). Alueeseen kuului siihen aikaan myös Länsi-Friesland Pohjois-Hollannissa, mikä aikaisemmin oli liittynyt Frieslandiin ja siten myös friisien asuttama.

Professori A.D. Kylstra^{[1][2]}, joka toimi eläkkeelle jäämiseensä saakka Groningenin yliopistolla, on julkaissut kirjoituksia liittyen vanhoihin friisiläisvaikutteisiin Suomessa. Hän mainitsee tässä yhteydessä myös suomalaisen nimien tutkijan Viljo Nissilän työn.

Vanhasta, muinoin Rijn-joen varrella lähellä Wijk bij Duurstedeä sijainneesta Dorestadin kaupungista käsin harjoitettiin jo 700- ja 800-luvuilla vilkasta kauppaa Ruotsin kanssa. Samaan aikaan levittivät ilmeisesti myös friisiläiset lähetysaarnajat kristinuskoa Skandinaviaan. Suomesta on myöhemmin löydetty paljon friisiläisiä kolikoita, esimerkiksi Karjalasta Viipurin (joka nykyään siis kuuluu Venäjälle) läheltä. Kolikot lienee valmistettu vuoden 1070 tienoilla ja ne ovat mahdollisesti peräisin friisiläiseltä kauppiaalta. Friiseillä oli todennäköisesti tärkeä merkitys Itämeren alueen kaupankäynnille, etenkin 1000- ja

[1] Kylstra, A.D. (1962). Over de Friese invloed in Finland tijdens de Middeleeuwen (Friisiläisten vaikutuksesta Suomeen keskiajalla.) Us Wurk 11(2): 25-29.

[2] Kylstra, A.D. (1967). Zu den mittelalterlichen friesischen Spuren in Finnland. Ural-Altäische Jahrbücher 39 (1/2): 1-18.

1100-luvuilla, mikä 1200-luvulla alkoi vähetä. Stavoren oli 1300-luvun jälkipuoliskolla ja 1400-luvun alkupuoliskolla tärkeä Hansa-kaupunki. On myös mahdollista, että friiseillä oli välillisesti vaikutusta Suomeen siksi, että heidän jälkeläisensä asettuivat asumaan sellaisiin Pohjois-Saksan kaupunkeihin kuin Lübeck, Rostock ja Danzig. Näistä kaupungeista käsin käytiin myöhemmällä keskiajalla paljon kauppaa Skandinavian kanssa.

Tiettyjen suomalaisten sanojen uskotaan olevaan suoria lainauksia friisin kielestä, esimerkiksi sana *'vracht'* esiintyy sellaisissa sanoissa kuin *'rahtilaiva'*, *'rahtimaksu'* ja *'rahtikirja'*.

Lisäksi on kuuluisan friisiläisen laivan nimellä *'kogge'* ollut merkittävä vaikutus. Käyttäen sellaisten saarien, salmien ynnä muiden nimiä, joissa esiintyy sana *'kog'*, on mahdollista konstruoida kauppareitti Ruotsista Ahvenanmaan kautta Suomen etelärannikkoa pitkin aina Venäjälle saakka. Useimmat näistä nimistä ovat ruotsinkielisiä, kuten esimerkiksi *'Kuggholm'*, *'Kuggviken'*, *'Kuggeby'* ja *'Kuggehamnsundet'*. Sellaisissa suomalaisissa nimissä kuin *'Kuukkon niemi'*, *'Kuukkon kallio'*, *'Kukinjoki'*, *'Kokkilansaari'* ja *'Kokin-kallio'* on ilmeisesti myös friisiläinen laivan nimi havaittavissa.

Samoin tietyt henkilönnimet viittaavat friisiläisiin sukujuuriin, kuten esimerkiksi Fredericus Frese vuodelta 1354 Turun seudulta, Jöns Frijs af Kijm vuodelta 1386 Kemistä, Olaff Friis vuodelta 1492 Naantalista, Lafrintz Fres vuodelta 1443 Kemistä ja Morthen Frijss vuodelta 1560 Maskusta.

Professori Kylstran mukaan ei kuitenkaan ole vedenpitäviä todisteita friisiläisten välittömästä vaikutuksesta Suomeen. Hän esittääkin, että ensin olisi määriteltävä, mitä keskiajalla tarkalleen ottaen tarkoitettiin friiseillä.

Kaiken kaikkiaan olivat keskustelut friisiläisten vaikutuksista Suomessa minulle uusia. En ollut aikaisemmin ymmärtänyt, että meiltä päin Suomen kanssa harjoitettu kauppa olisi jo niin vanhaa perua. Tunsin kyllä Friisilän Espoon kaupunginosana ja olen siellä joskus vierailun yhteydessä käynyt, mutta en koskaan ollut yhdistänyt nimeä Frieslandiin.

Arnold Pieterse

(Käännös: Tiina van Leeuwen-Seppänen)

Nog een keer 'flaami' en 'hollanti'

Met betrekking tot de tekst van Pekka Kukkonen van de Helsingin Sanomat in **Aviisi** 2002–1 geef ik als Vlaming mijn kijk op deze naamkwestie:

Het gaat eigenlijk om een tweeledig probleem: hoe noem je in het Fins ¹⁾ de taal die in Nederland wordt gesproken, en ²⁾ de taal die in Vlaanderen wordt gesproken? Uit het antwoord van Pekka Kukkonen blijkt dat hij probleem 2 niet helemaal heeft begrepen. Hij heeft het over de "Nederlandse en de Vlaamse taal" alsof het twee aparte talen zijn en hij meent dat er van de 22 "Vlaamstalige" treffers slechts twee een vergissing zijn. Daar wringt dus de schoen. Ook in artikelen over België zouden de benamingen "*hollannin kieli*" en "*hollanninkielinen*" moeten worden gebruikt.

Sommige Vlamingen zullen tegenwerpen dat ze geen Hollanders zijn en dus geen 'Hollands'-Nederlands spreken. We moeten echter nuchter vaststellen dat in het Fins "*hollanti*" de ingeburgerde, neutrale benaming voor de Nederlandse taal is. "*Alankomaiden kieli*" wordt in de praktijk zelden gebruikt en lijkt me geen haalbaar alternatief. Daarom is het correct om de taal in Vlaanderen "*hollanti*" te noemen - Nederlands dus.

Ik wil Pekka Kukkonen niet met de vinger nawijzen. Het is een oude, wijdverbreide misvatting dat Vlaams een aparte taal is. Ik merk echter wel dat de media in vele Europese landen steeds vakere de juiste naam gebruiken en ik vind het wenselijk dat Finland met deze trend meegaat. Ik pleit er dus voor het Nederlands in België niet “*flaami*” maar “*hollanti*” te noemen. Het gaat om één taal, weliswaar in twee landen gesproken, maar wel met één naam en dat laatste is belangrijk. Als Helsingin Sanomat consequent twee namen gebruikt zoals nu het geval is, denken de lezers logischerwijs dat het twee aparte talen zijn, en daar is niemand bij gebaat. Je kunt de situatie ook vergelijken met de Duitse taal in Oostenrijk. Die noemt toch ook niemand “*itävallan kieli*” in plaats van “*saksan kieli*”?

Koen de Troij

Vielä kerran flaamista ja hollannista

Aviisissa 2002-1 olleeseen Helsingin Sanomien Pekka Kukkonen kirjoitukseen viitaten esitän seuraavassa flaamilaisena näkemykseni tästä nimikysymyksestä:

Kyseessä on oikeastaan kaksiosainen ongelma: millä nimellä kutsutaan suomeksi ¹⁾ kieltä, jota puhutaan Alankomaissa ja ²⁾ kieltä, jota puhutaan Flanderissa? Pekka Kukkonen vastauksesta käy ilmi, ettei hän ole täysin ymmärtänyt ongelman toista osaa. Hän kirjoittaa “hollannin ja flaamin kielestä” ikään kuin nämä olisivat kaksi eri kieltä ja hänen mukaansa 22 käytetystä flaamin kieli -sanasta vain kaksi oli väärin. Tässä siis ongelman ydin. Myös Belgiaa käsittelevissä artikkeleissa tulisi käyttää nimityksiä hollannin kieli ja hollanninkielinen.

Jotkut flaamit väittävät, etteivät he ole mitään hollantilaisia eivätkä siis puhu hollantia. Meidän tulee kuitenkin asiallisesti todeta, että suomeksi hollanti on omaksuttu, neutraali nimitys hollannin kielelle. “Alankomaiden kieltä” käytetään harvoin eikä se minusta ole mahdollinen vaihtoehto. Siksi on oikein kutsua Flanderissa puhuttua kieltä hollanniksi.

En halua osoittaa sormella Pekka Kukkostä. On vanha, laajalle levinnyt väärinkäsitys, että flaamin kieli on oma, erillinen kieli. Olen kuitenkin huomannut, että media monissa Euroopan maissa yhä useammin käyttää oikeaa nimeä ja minusta olisi toivottavaa, että Suomikin ottaisi tämän käytännön. Puollan siis Belgian hollannin kutsumista hollanniksi flaamin sijaan. Kysymyksessä on yksi kieli, vaikkakin kahdessa maassa puhuttu, mutta samalla nimellä - ja tämä viimeksi mainittu on tärkeää. Jos Helsingin Sanomat johdonmukaisesti käyttää kahta nimeä, kuten tällä hetkellä, lukijat ajattelevat loogisesti kyseessä olevan kaksi eri kieltä eikä se hyödytä ketään. Tilannetta voidaan myös verrata saksan kieleen Itävallassa. Eihän sitäkään kukaan kutsu itävallan kieleksi saksan kielen sijaan.

Koen de Troij

(Käännös: Auli Snickers-Malinen)

Het veelvormige Finse juwelierswerk

Het kan zijn dat diamanten de beste vriend zijn van een vrouw (*a girl's best friend*), maar tegenwoordig is juwelierswerk iets heel anders dan een ring met een steen zo groot als een duivenei. Het moet uniek en kunstzinnig zijn en op een bepaalde manier aanspreken. Het vertelt net als een kledingstuk iets over de gene die het draagt – en misschien ook over de gene die het geschonken heeft.

Het is aan te bevelen goed op te letten bij het kopen van juwelierswerk en alleen sieraden aan te schaffen van ontwerpers van naam. Een ervaren koper weet wat een handgemaakt sieraad kost. Maar een echt sieraad is een investering, zelfs al is het klein, dat van generatie op generatie zijn waarde behoudt.

Het Finse juwelierswerk is zowel op traditie gebaseerd als op moderne ontwerpen. Deze twee factoren worden gecombineerd in een product van hoge kwaliteit, als gevolg van hoogwaardige grondstoffen en een grote handvaardigheid.

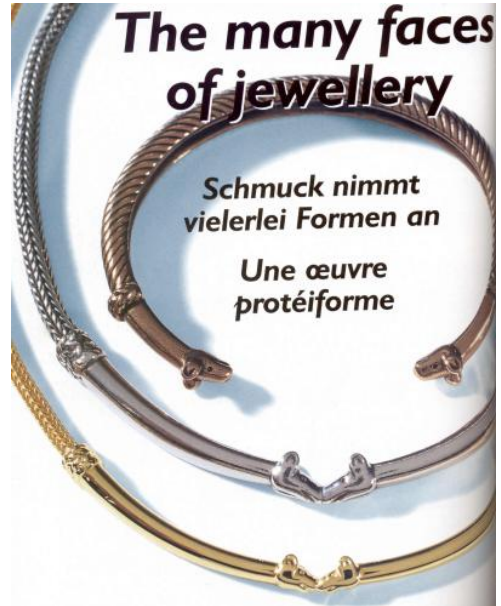
Het Lapponia juwelierswerk is internationaal gezien het meest bekend. Dit is op zichzelf een klein wonder omdat er in de sieraden branche nauwelijks merken bestaan. Het familiebedrijf, dat vorig jaar zijn 40ste verjaardag vierde, heeft zich vanaf het eerste begin geconcentreerd op juwelierswerk dat is gebaseerd op sculpturen.

Van de ontwerpers is de beeldhouwer Björn Weckström het langst bij de firma Lapponia in dienst. Anderen leden van het team van ontwerpers zijn Poul Havgaard uit Denemarken, de in Hongarije geboren Zoltan Popovits en Christophe Burger uit Frankrijk. “Deze vier ontwerpers hebben ieder een eigen stijl, zodat er sieraden worden gemaakt voor iedere smaak. Wij presenteren ieder jaar zo een 60 tot 70 nieuwe vormen”, zegt hoofd marketing van Lapponia, Alf Larsson.

De Lapponia collectie omvat ongeveer 650 sieraden van zilver, goud en platina. Een steen wordt dikwijls gebruikt om een speciaal lichteffect te bewerkstelligen. Hoewel de sieraden een duidelijk Fins stempel dragen zijn zij internationaal ook bijzonder geliefd. Ongeveer 85% van de productie van het bedrijf wordt geëxporteerd, voornamelijk naar Midden Europa, Scandinavië en Japan.

“Mode speelt niet zo een grote rol als bij kleding, maar de grijze tinten van zilver en platina zijn de laatste jaren populair geweest in de sieraden branche. Wanneer de klerenmode kleuriger wordt kunnen wij verwachten dat er meer vraag zal zijn naar goud”, voorspelt Larsson.

Heb je er altijd van gedroomd om een sieraad te dragen dat niemand anders heeft? Zulke wensen worden vervuld door de zusters Annette en Tina Tillander, die de traditie van

‘Hirvenpää’ (‘elandkop’) versiersels in brons, zilver en goud van Kalevala Koru.

een bekende familie van goudsmeden voortzetten. Zij behoren tot een vijfde generatie van goudsmeden en Tina heeft bovendien gemnologie (edelsteenkunde) gestudeerd.

Samen met hun moeder Paula werken zij in het heel speciale Torbjörn Tillander atelier in de *Kluyikatu* in Helsinki. Zij zijn blij dat zij onder leiding van hun vader Torbjörn het ambacht hebben kunnen leren. "Het principe van onze vader was dat wanneer je iets met de hand maakt er geen reden is om twee voorwerpen het zelfde te maken, omdat wij genoeg ideeën hebben. Deze gedachtengang gaat voor ons nog steeds op", zegt Tina Tillander. Zij en Annette maken de ontwerpen, die vervolgens door zeven goudsmeden worden omgezet in sierraden.

De Tillander vrouwen zijn pioniers en wegbereiders in het juwelierswerk. De manier waarop zij veelkleurige stenen en parels combineren geeft een speciaal effect aan een klassieke stijl. "Wij doen alles met de hand en ieder sieraad vergt heel veel werk. Wij worden ongeduldig wanneer wij niet al onze ideeën kwijt kunnen. De opdrachten van de klanten nemen constant toe en wij ontwerpen steeds weer nieuwe modellen, tenminste wanneer wij hier de tijd voor hebben", zegt Tina.

Ketting van sterling zilver ontworpen door Zoltan Popovits voor Lapponia.

Voorwerpen van zilver en topaas die behoren tot het 'Lumi' ('sneeuw') versiersel dat is ontworpen door Kirsti Doukas.

Het aandeel van vrouwen in hun klantenkring is duidelijk toegenomen. Tegenwoordig kunnen vrouwen zich ook nieuwe sieraden permitteren. Zij kiezen vaak voor sieraden die iedere dag gebruikt kunnen worden.

Iedereen in Finland kent Kalevala Koru. De Kalevala is het Finse nationale epos en 'koru' betekent sieraad. Het idee om replica's te maken van archeologische vondsten werd gelanceerd in 1935 en deze sierraden zijn erg populair bij bezoekers die iets mee willen nemen uit Finland om thuis als cadeau te geven. Gedurende ongeveer vijftig jaar heeft de firma bronzen, zilveren en gouden kopieën gemaakt van Finse ontwerpen die duizenden jaren oud zijn.

"Wij hebben onszelf nu wat meer ruimte gegeven voor variaties in ontwerpen die sterk verankerd zijn in het verleden. Natuurlijk ademen deze sieraden nog steeds de geest uit van het verleden, maar het zijn geen exacte replica's meer. Het is ook niet nodig om duizenden jaren terug te gaan. Aan het begin van dit jaar hebben wij een Jugenstil collectie op de markt gebracht", legt Marja Usvasalo, de zakelijk directeur van Kalevala Koru, uit.

Het bedrijf heeft ook een tweede productielijn die bestaat uit sieraden die op een moderne leest zijn geschoeid. De belangrijkste ontwerpster hiervan is Kirsti Dukas, één van de topnamen in het Finse juwelierswerk.

“Onze producten zijn het best bekend in Finland, Zweden en Noord Duitsland. Wij hebben geprobeerd met onze nieuwe collectie ook nieuwe klanten te winnen. Wij exporteren ongeveer een derde van onze producten, maar dit zal zeker op korte termijn worden verhoogd”, zegt Marja Usvasalo.

(Overgenomen uit ‘Welcome to Finland’, het blad van Finnair, dat vorig jaar 40 jaar bestond. Vertaald uit het Engels door Arnold Pieterse)

Plaatsvervangende schaamte

Wij dronken koffie aan de keukentafel. Het gesprek zou gaan over de lekkende kelder en een uitbreiding aan het huis, maar plotseling kwamen wij op Finland.

“Ik heb nog aan u en uw vrouw gedacht in april”, zei de mevrouw. “Wij waren in Lapland in een kuuroord. Er lag nog volop sneeuw en je kon er prachtig langlaufen. Het was een heel mooi complex. Er was werkelijk alles. Een sauna natuurlijk en whirlpools en een zwembad en 's avonds werd er gedanst. Die Finnen kunnen dansen hoor. Er waren veel Finnen en weinig buitenlanders. Maar weet u wat mij zo opviel? Die Finnen lachen niet. Die zitten daar maar met die uitdrukingsloze gezichten en niemand lacht”.

“Ja, dat is zo”, beaamde ik, “er wordt weinig gelachen”.

“Er wordt helemaal niet gelachen”, zei zij. “Niemand lacht”. In gedachten voegde zij er aan toe. “Zij lachen misschien om andere dingen dan wij”.

“Zou kunnen”, zei ik flets. Ik probeerde mij te herinneren waar Finnen zo al om lachen.

“Wij waren nog op zo'n sneeuwscooter ook”, begon zij weer. “Een toeristische attractie natuurlijk, maar wel leuk. Opeens kwam de politie en toen werden die Lapse chauffeurs van de sneeuwscooters op alcohol gecontroleerd. Ik dacht eerst dat het een grap was, maar het was echt waar”. Zij was even stil en zei toen. “Er wordt door die mensen wel heel veel gedronken”.

Ik knikte beamend. Wat moest ik anders.

“Bij dat dansen”, kwam de mevrouw weer op het avondvertier terug, “vroeg een Fransman mij de pasodoble met hem te dansen. Nou kan ik niet dansen en dus ook geen pasodoble en ik zei dan ook dat is voor uw eigen risico. Maar hij drong aan en wij gingen dansen. Ik moest zo lachen want het ging helemaal niet goed. Ik had het niet meer. En die Fransman moest ook lachen. Alleen die Finnen lachten niet. Die keken maar zo'n beetje van “wat valt er nou eigenlijk te lachen”. Nee Finnen lachen niet. Helemaal niet”.

Ik vertelde dit verhaal 's avonds aan mijn Finse vrouw die zich eerst prompt plaatsvervangend begon te schamen voor al die niet lachende, stevig drinkende Finnen, maar toen kwam het. “Weet je nog vorige week tijdens onze vakantie?” vroeg zij streng. Ik probeerde te begrijpen wat zij bedoelde. “Je weet wel, al die luidruchtig Nederlanders in die Zwitserse postbus die zo goed weten hoe je goedkoop dit en hoe je goedkoop dat. En dan dat ongelikte stelletje in de trein. Wij waren blij dat wij Fins konden spreken zodat wij er niet bij betrokken raakten. Toen zat ik me ook al te generen voor jouw landgenoten”.

Ik kon niet anders dan ook haar gelijk geven. Samen dragen wij kennelijk de schande van meer dan 20 miljoen landgenoten of aangetrouwde landgenoten. Soms zou je wel eens een tijdje nergens bij willen horen.

Carel van Bruggen

Sijaishäpeäjä

Joimme kahvia keittiönpöydän ääressä. Keskustelun piti koskea vuotavaa kellaria ja taloon suunniteltavaa laajennusta, mutta yllättäen puhe kääntyi Suomeen.

“Huhtikuussa ajattelin teitä ja vaimoanne”, sanoi talon rouva. “Me olimme Lapissa eräässä kuntokeskuksessa. Siellä oli vielä paljon lunta ja oli ihanaa hiihtää. Se oli erittäin hieno paikka. Siellä oli todella kaikkea. Sauna tietenkin ja porealtaita ja uimahalli ja iltaisin tanssia. Ne suomalaiset osaavat kyllä tanssia. Siellä oli paljon suomalaisia ja vain vähän ulkomaalaisia. Mutta tiedätkö, mikä pisti silmään? Suomalaiset eivät naura. He istuvat vain ilmeittömin kasvojen eikä kukaan naura”.

“Niin kai se on”, myönsin minä, “ei siellä paljon naureta”.

“Ei siellä naureta lainkaan”, sanoi hän. “Kukaan ei naura”. Ajatuksissaan hän lisäsi vielä: “Ehkä he nauravat muille asioille kuin me”.

“Niin kai”, sanoin laimeasti. Yritin muistella, mille asioille suomalaiset nauravat.

“Olimme myös moottorikelkka-ajelulla”, alkoi hän taas. “Se on tietysti turistihoukutin, mutta tosi hauskaa. Yht’äkkiä tuli poliisi ja lappalaisten moottorikelkka-kuski piti puhaltaa alkoholitestiä. Ajattelin ensin, että se oli pilaa, mutta se oli totista totta”. Hän oli hetken hiljaa ja sanoi sitten: “Ne ihmiset juovat kyllä reilusti”.

Minä nyökkäsin myöntävästi. Mitä muutakaan voin.

“Tansseissa”, rouva palasi taas iltaohjelmiin, “haki eräs ranskalainen minua tanssimaan pasodoblea kanssaan. Minähän en osaa tanssia enkä lainkaan pasodoblea, ja sanoinkin, että se on kokonaan hänen omalla vastuullaan. Hän vain sitkeästi pyysi, ja niin me menimme tanssilattialle. Minun täytyi ihan kauheasti nauraa, sillä tanssi ei sujunut lainkaan. En kestänyt enää. Ja sitä ranskalaistakin nauratti. Vain suomalaiset eivät nauraneet. He töllöttivät vain ihan kuin tarkoittaen, mitä tuossa nyt on nauramista. Ei, suomalaiset eivät naura. Eivät ollenkaan”.

Kerroin tämän tarinan illalla suomalaiselle vaimolleni, joka ensin alkoi hävetä kaikkien nauramattomien, reilusti juovien suomalaisten puolesta, mutta sitten se tuli. “Muistatko vielä, viime viikolla lomallamme?” kysyi hän. Yritin ymmärtää, mitä hän tarkoitti. “Tiedät kyllä, kaikki ne äänekkäät hollantilaiset postibussissa Sveitsissä, ne jotka niin hyvin tietävät kuinka saa halvalla sitä ja halvalla tätä. Ja se häpeämätön pariskunta junnassa. Onneksi me pystyimme puhumaan suomea, ettemme joutuneet vedetyksi mukaan keskusteluun. Silloin minua myös nolotti sinun maanmiestesi puolesta”.

En voinut muuta kuin myöntää hänen olevan oikeassa. Näköjään kannamme yhdessä häpeää yli 20 miljoonan oman tai naimakaupassa saadun maanmiehen puolesta. Välillä haluaisi olla kuulumatta mihinkään!

Carel van Bruggen

(Käännös: Pirkko van Bruggen)

Finse evenementen in 2002 – Suomalaistapahtumat vuonna 2002

16.5.- 2.6.	Amsterdam (Galerie Ferdinand van Dieten-d'Eendt, Spuistraat 270, 020-626577); tentoonstelling van Jukka Korkeila • <i>Jukka Korkeilan taidenäyttely</i>
25.5	Fins honkbal in Ede om 13.00 uur. Hierover meer op pagina 28 • <i>Pesäpallo Edessä klo 13.00. Asiasta enemmän sivulla 28</i>
17.- 24.5.	Tilburg (☎ 0877-87.81.88); Fontys Dansfestival 2002 (uit Finland de afdeling 'Dansen' van de kunstacademie van Turku) • <i>Fontys tanssifestivaalit 2002 (Suomesta mukana Turun ammattikorkeakoulun tanssiosasto)</i>
24.5.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-67.183.45); Dawn Upshaw zingt o.a. Lohn van Kaija Saariaho • <i>Dawn Upshaw laulaa mm. Kaija Saariahon "Lohn"</i>
30.5.- 5.6.	Verschillende steden; documentaire Family Files van Mari Soppela / <i>Eri kaupungit; Mari Soppelan dokumenttielokuva Family Files</i> (Amsterdam: Kriterion, ☎ 020-623.17.08; Amsterdam: Rialto, ☎ 020-676.87.00; Breda: Chassé Cinema, ☎ 076-530.31.31; Den Haag: Haags Filmhuis, ☎ 070-365.60.30; Eindhoven: Plaza Futura, ☎ 040-294.68.48; Groningen: Images, ☎ 050-312.04.33; Maastricht: Lumière Cinema, ☎ 043-321.40.80; Nijmegen: Lux, ☎ 024-381.68.55; Rotterdam: Lanteren/Venster, ☎ 010-277.22.77; Utrecht: Filmtheater 't Hoogt, ☎ 030-232.83.88)
2.6.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); Het Nederlands Fanfare Orkest speelt o.a. Finlandia van Sibelius • <i>Nederlands Fanfare Orkest soittaa mm. Sibeliuksen Finlandian</i>
5.6.	Rotterdam (De Doelen, ☎ 010-217.17.17); Het Rotterdams Philharmonisch Orkest speelt o.l.v. Paavo Järvi het vijfde symfonie van Sibelius • <i>Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Paavo Järven johdolla Sibeliuksen viidennen sinfonian</i>
6.6.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); Het Koninklijk Concertgebouworkest o.l.v. Colin Davis speelt muziek van Sibelius (Pohjola's dochter, Zesde symfonie, Derde symfonie) • <i>Koninklijk Concertgebouworkest soittaa Colin Davisin johdolla Sibeliuksen musiikkia (Pohjolan tytäs, kuudes sinfonia ja kolmas sinfonia)</i>
7.6.	Rotterdam (De Doelen, ☎ 010-217.17.17); Het Rotterdams Philharmonisch Orkest speelt o.l.v. Paavo Järvi o.a. de vijfde symfonie van Sibelius • <i>Rotterdams Philharmonisch Orkest soittaa Paavo Järven johdolla mm. Sibeliuksen viidennen sinfonian</i>
7.6.	Amsterdam (Paradiso, info: ☎ 06-51.21.51); La Nuit n'est pas un Chocolat -muziekevenement (uit Finland Värttinä) • <i>La Nuit n'est pas un Chocolat -musiikkitapahtuma (Suomesta mukana Värttinä)</i>
8.6.	Amsterdam (om 20.15 uur Engelse Kerk, Begijnhof, info: ☎ 030-693.98.29); concert van het Vocaal Ensemble COQU o.l.v. Felix van den Hombergh, liederen uit Finland en omliggende landen - voor leden van de VNF gereduceerde tarief • <i>Vocaal Ensemble COQU:n konsertti Felix van den Homberghin johdolla, ohjelmassa lauluja Suomesta ja sen naapuri- maista — yhdistyksen jäsenille liput alennettuun hintaan</i>

Finse evenementen in 2002 – Suomalaistapahtumat vuonna 2002

9.6.	Utrecht (om 20.15 uur Pieterskerk, Pieterskerkhof, info: ☎ 030–693.98.29); concert van het Vocaal Ensemble COQU o.l.v. Felix van den Hombergh, liederen uit Finland en omliggende landen - voor leden van de VNF gereduceerde tarief • <i>Vocaal Ensemble COQU:n konsertti Felix van den Homberghin johdolla, ohjelmassa lauluja Suomesta ja sen naapurimaista — yhdistyksen jäsenille liput alennettuun hintaan</i>
15.6	Fins honkbal in Ede om 13.00 uur. Hierover meer op pagina 28 • <i>Pesäpallo Edessä klo 13.00. Asiasta enemmän sivulla 28</i>
22.6	Rotterdam (Finse Zeemanskerk/Suomen Merimieskirkko); midzomerviering van de Zeemanskerk en de Vereniging Nederland-Finland • <i>Merimieskirkon ja Alankomaat-Suomi- Yhdistyksen juhannusjuhla</i>
24.6.- 9.9.	Den Haag; Buitenkunst-tentoonstelling aan het Lange Voorhout: beeldhouwwerken van o.a. Jaakko Niemelä en Piia Allikka • <i>Ulkoilmanäyttelyssä Lange Voorhoutilla esillä mm. Jaakko Niemelän ja Piia Allikan veistoksia</i>
17.8.- 29.9.	Lelystad (Nederlands Sportmuseum Olympion, Museumweg 10, ☎ 0320–26.10.10); fototentoonstelling “De Olympische Spelen in Helsinki 50 jaar” • <i>Helsingin Olympialaiset 50-vuotta - valokuvanäyttely</i>
5.- 6.10.	Den Haag; Literair Paspoort (uit Finland dichter Tomi Kontio) • <i>Literair Paspoort -runotapahtuma (Suomesta mukana runoilija Tomi Kontio)</i>

Suomen Ruotsin vastaisen rajan synty

Ruotsissa Pohjanlahden pohjoispuolella ja Tornionjoen länsipuolella on alue, jossa väestö puhui alkuaan suomea ja puhuu osittain vielä tänä päivänäkin. Tämä alue ulottuu Tornionjoesta noin 50 km päässä olevaan Kainuunjokeen. Vuonna 1809 ‘Suomen sodassa’, jossa Venäjä ja Ruotsi olivat vastakkain, rajaksi tuli Tornionjoki. Hollantilainen Jan Pieter van Suchtelen, joka oli Venäjän tsaarin palveluksessa ja joka sodan aikaisemmassa vaiheessa oli vallannut Suomenlinnan Venäjälle (katso [Aviisi](#) 2001–5), näytteli jälleen pääosaa. Julkaisussa ‘Rajamme Vartijat’ (nr. 2000–1) on kirjoitus tästä tapahtumasta. Julkaisemme tästä artikkelista nyt kaksi ensimmäistä kappaletta.

Suomen Ruotsin vastaisen rajan synty:

Napoleon mannersulkuineen ja Venäjän keisari Aleksanteri I alkoivat lukea lakia Ruotsin kuninkaalle kauan sitten. Koska Ruotsissa ei lainlukua juuri kuunneltu, ja Suomen maakuntakin oli välissä, syttyi ns. Suomen sota v. 1808. Sota päättyi Haminan rauhaan syksyllä 1809.

Ruotsi hävisi, mutta vielä nytkin kysytään: voittiko Suomi?

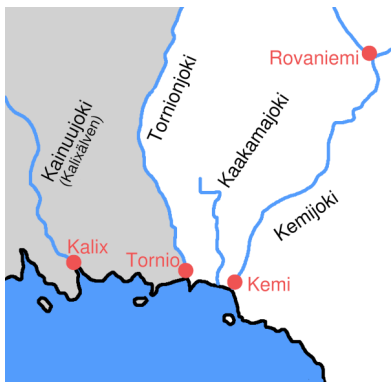
Venäjän armeija sanoi 19.11.1808 solmitun Olkijoen aseleposopimuksen irti Ruotsin suomalaisvoittoisen armeijan ollessa jo Kaakamajoen takana aiemman sopimuksen mukaan. Venäläiset etenivät maaliskuussa 1809 Kaakamajoen yli Tornion kautta aina Kainuuneli Kalix-joelle.

He etenivät myös Ahvenanmaan kautta jäätä pitkin Ruotsin Grissleholmiin Tukholman "porteille" ja Vaasasta Merenkurkun ylitse Uumajaan. Ruotsi ja Venäjä tähtäsivät rauhaan, sillä Venäjällä pelättiin Napoleonin ja Ruotsissa lisäksi etenkin Tanskaa.

Porvoon valtiopäivillä jo keväällä 1808 Suomelle luvattiin autonomia. Suomen säädyn vanhoivat Aleksanteri I:n nimeen. Hän vakuutti Porvoon kirkossa kunnioittavansa Suomen lakeja (kuten hänen seuraajansakin). Koko sota oli alkanut 21.2.1808, jolloin Venäjän joukot ylittivät Ruotsi-Suomen rajana olleen Kymijoen sen vuoksi, ettei Ruotsi suostunut Aleksanteri I:n (itse asiassa Napoleonin) vaatimukseen satamansa sulkemiseksi englantilaisilta.

Haminassa käytiin rauhanneuvotteluja pitkään ja tavoitteet olivat kaukana kansallisuusaatteesta, kun kyse oli Suomen länsirajan paikasta. Ruotsalaiset historioitsijat kirjoittavat tunteella "fosterlandista" ja kunniaista, ja myös suomalaisista urheista sotilaista, jotka vielä viime kerran 5.7.1809 taistelivat Härnösandissa Uumajan eteläpuolella Ruotsin lipun alla. Suomen kansaa ei mainita.

Ruotsin kunniaksi on kuitenkin muun muassa sanottava, että karttateosten julkaisijana tunnettu Gustaf Hermelin jätti pohjoista rajaa koskevan 26.8.1809 päivätyyn mietintöön Ruotsin hallitukselle. Hän oli laatinut mietinnön siinä luulossa, että Kainuun- eli Kalixjoki Tornion länsipuolella tulisi rajaksi. Hän totesi, kuten Nils Mareliuskin v. 1772 Ruotsin ja Norjan välisen rajan tutkimuksissa, että jokea pitkin kulkeva rajalinja on haitallinen. Joen varrella on yhtenäisiä asutusryhmiä. Joki rajana erottaa asutusalueen väestön eri valtioiden alamaiksi ja mullistaa olot. Epäkohdat vältetään esim. noudattamalla pitäjänrajoja.

Mitä sanoikaan hollantilainen kreivi ja päämajoitusmestari Jan van Suchtelen, Venäjän armeijan ylipäällikön neuvonantaja jo ratkaisun päivinä 17.3.1809 lausunnossaan Venäjän päämääristä, joihin Venäjän aluevaltaustensa jälkeen oli pyrittävä? Ruotsin vaatiessa Kemijokea rajaksi van Suchtelen esitti rajaksi Kainuunjokea, koska Kainuun- ja Kemijoen välinen alue oli suomalaisten asuma. Kainuunjoki oli Kemijokea suurempi - puolustukselliset seikat olivat molemmille osapuolille a ja o - ja alueella oli joukko huomattavia kaivoksia.

Tarinan mukaan ruotsalaisneuvottelijat kypsyttivät Haminassa venäläisten myötämielisyyttä syöden ja "skoolaten". Aleksanteri I:n kuriiri saapui 16.9.1809 Haminaan mukanaan keisarin kirje ja em. Hermelinin kartta, mihin tsaari oli punakynällä merkinnyt rajan Ruotsia vastaan. Kirjeessä luki Napoleonin kielellä: "*La Limite au Nord doit suivre le cours du Torneo; depuis la Forge de Kengis celui du Muonio...*".

Torniolaisten pyydettyä kauniisti tsaarilta Tornio jäi Suomen puolelle, mutta muuten rajan piti seurata joen syväväylää. Sen määrittäminen jätettiin maanmittareille.

Venäjän rauhanvaltuuskunnan puheenjohtaja ja ulkoministeri kreivi Nikolai Rumjantsev esitti asian ruotsalaisille keisarin armollisena myönnytyksenä. Sitä vastoin ruotsalaisen historiankirjoittajan Gustaf Montgomeryn Suomen sotaa koskevan teoksen mukaan rajaneuvottelut sujuivat Ruotsille "*olyckligt*"! Ahvenanmaahan jäi käytännössä Suomelle, itse asiassa Venäjälle ja uhkaksi Ruotsille.

(*Rajamme Vartijat 2000-1*)

Het ontstaan van de grens tussen Finland en Zweden

Ten noorden van de Botnische Golf en ten westen van de Tornio rivier, die de grens vormt tussen Finland en Zweden, ligt er in Zweden een gebied waar de bevolking oorspronkelijk Fins spreekt en dat voor een belangrijk deel nog steeds doet. Ruwweg is dit de streek tussen de Tornio rivier en de zo een 50 kilometer naar het westen gelegen Kainuu of Kalix rivier. De grens langs de Tornio rivier is ontstaan na de zogenaamde 'Finse oorlog' tussen Rusland en Zweden in 1808/1809. De Nederlander Jan Pieter van Suchtelen, die in dienst was van de Russische tsaar, en die eerder tijdens deze oorlog de Russische inname van Suomenlinna had geleid (zie [Aviisi 2001–5](#)), speelde hierbij ook weer een hoofdrol. Hoe dit in zijn werk is gegaan wordt in een artikel beschreven in het tijdschrift 'Rajamme Vartijat' (no. 2000–1). Hier volgen de eerste twee paragrafen uit dit artikel:

Het ontstaan van de grens tussen Finland en Zweden:

Napoleon, vanwege het door hem opgelegde continentale stelsel, en de Russische tsaar Alexander I, begonnen lang geleden de Zweedse koning wetten voor te schrijven. Omdat er in Zweden niet naar deze wetgeving werd geluisterd, en de Finse provincie er tussen lag, brak de zogenoemde 'Finse oorlog' uit in het jaar 1808. De oorlog werd beëindigd met de vrede van Hamina in het najaar van 1809.

Zweden verloor, maar de vraag is nog steeds, heeft Finland gewonnen?

Het Russische leger ontbond de op 19 november 1808 gesloten wapenstilstandovereenkomst van Olkijoki toen, zoals was afgesproken, het voor het grootste deel uit Finnen bestaande Zweedse leger zich had teruggetrokken achter de *Kaakama* rivier. De Russen trokken in maart 1809 de *Kaakama* rivier over en trokken verder via Tornio tot aan de *Kainuu* of *Kalix* rivier.

Zij trokken ook verder over het ijs via de Ålandseilanden naar het Zweedse Grissleholm, de 'toegangspoort' tot Stockholm en vanuit Vaasa over de zeeëngte naar Uumaja. Zweden en Rusland wilden vrede sluiten omdat Rusland bang was voor Napoleon en Zweden voor Denemarken.

Al in het voorjaar van 1808 werd in de landdag in Porvoo autonomie voor Finland beloofd. De Finse afgevaardigden legden de eed af aan Alexander I. Hij verzekerde in de kerk van Porvoo de Finse wetgeving te respecteren (evenals zijn opvolgers). De oorlog was begonnen op 21 februari 1808, toen de Russische troepen de Zweeds-Finse grens overtrokken bij de *Kymi* rivier, omdat Zweden niet had voldaan aan de eis van Alexander I (in werkelijkheid die van Napoleon) om de havens gesloten te houden voor de Engelsen.

In Hamina werden langdurige vredesonderhandelingen gevoerd waarbij weinig rekening werd gehouden met Finse nationale ideeën toen de vraag aan de orde kwam waar de Finse westgrens zou komen te liggen. De Zweedse geschiedschrijvers schreven emotioneel over het "vaderland" en over eer, en ook over de moedige Finse soldaten, die de laatste keer op 5 juli 1809 in Härnösand, ten zuiden van Uumaja, onder de Zweedse vlag streden. Het Finse volk werd niet genoemd.

Ter verdediging van Zweden kan onder andere toch worden geconstateerd dat de mening van de bekende uitgever van kaarten, Gustaf Hermelin, gedateerd 26 augustus 1809, niet was gerapporteerd aan de Zweedse regering. Hij was er van uitgegaan dat de *Kainuu* of *Kalix* rivier ten westen van Tornio de grens zou worden. Hij merkte op, zoals ook

Nils Marelus in het jaar 1772 met betrekking tot het onderzoek over de grens tussen Noorwegen en Zweden, dat het nadelig zou zijn wanneer de grens de rivierloop zou volgen. Langs de rivier liggen veel dorpen. Wanneer de rivier de grens zou vormen ging de bevolking in dit gebied tot verschillende staten behoren. Dit zou de omstandigheden veranderen. De nadelen zouden worden vermeden wanneer de gemeentegrenzen werden gevolgd.

Wat zei de Nederlandse graaf en hoofdkwartiermeester Jan van Suchtelen, de adviseur van de Russische legerleiding al op 17 maart 1809 in zijn verklaring over de Russische gebiedsuitbreiding? In plaats van de door Zweden opgeëiste grens langs de *Kemi* rivier (die nog ten oosten van de *Tornio* rivier, die later de grens zou vormen, loopt) stelde van Suchtelen de *Kainuu* rivier als grens voor omdat er in het gebied tussen de *Kainuu* rivier en de *Kemi* rivier Finnen woonden. De *Kainuu* rivier was groter dan de *Kemi* rivier en voor beide partijen waren verdedigingsstrategieën van het allergrootse belang en in het gebied waren ook een aantal ijzererts mijnen.

Volgens de overlevering hebben de Zweedse onderhandelaars in Hamina de Russen 'zachter' gemaakt door voor goed eten en drinken te zorgen. De koerier van Alexander I kwam op 16 september 1809 in Hamina aan met een brief van de keizer en de kaart van de eerder genoemde Hermelin, waarop de tsaar met een rode pen de grens met Zweden had aangegeven. In de brief stond in de taal van Napoleon: "*La Limite au Nord doit suivre le cours du Torneo; depuis la Forge de Kengis celui du Muonio...*"^[1].

Als gevolg van het beleefde verzoek van de inwoners van Tornio aan de tsaar werd geheel Tornio bij Finland getrokken, maar verder volgde de grens de rivierbedding. Landmeters moesten dit later precies bepalen.

De voorzitter van de Russische delegatie bij de vredesonderhandelingen en minister van buitenlandse zaken, graaf Rumjantsev, stelde de zaak zo aan de Zweden voor alsof het ging om een barmhartig gebaar van de tsaar. Volgens het boek van de Zweedse geschiedenis-schrijver Gustav Montgomeryn waren de grensonderhandelingen als gevolg van de 'Finse oorlog' '*olyckligt*' (ongelukkig) voor Zweden! De Ålandseilanden kwamen bij Finland, wat in feite betekende bij Rusland, en wat voor Zweden bedreigend was.

(*Rajamme Vartijat 2000–1. Nederlandse vertaling: Arnold Pieterse*)

Suomalaisen Naisen Päivät 16. – 17.3.2002

Suomalaisen Naisen Päivät tulevat varmaan säilymään muistoissani pitkän aikaa. En edes muista, milloin viimeksi minulla on ollut näin hauskaa! Mutta kaikki alkoi tästä:

Lauantaiaamuna heräsin valtavaan meluun. Kuvittelin, että maailma oli tippumassa päälleni, juuri tietysti, kun minulla oli jotain mukavampiakin suunnitelmia! Hetken kulluttua huomasin, että tuo moderni herätyskelloni siinä päästeli kummallisia ääniä, aivan kuin huutaen: "Herää! Tänään se alkaa!". Suomalaisen Naisen Päivät Apeldoornissa, aprikoin mielessäni, ja sitten välähti! Minä olen menossa sinne, tapaamaan muita suomalaisia naisia! Olo oli kuin tikkunekun saaneella.

Suunnistin siis autoni kohti Apeldoornia ja hotelli 'De Cantharel':a. Mietin, minkälainen päivästä tulisi, ja taisinpa vähän jännittää. Kuitenkin, kun avasin De Cantharelin oven, ja kuulin hersyvän naurun seasta suomen kieltä, ajattelin "Olen tullut kotiin".

[1] "De grens in het noorden moet de *Tornio* rivier volgen vanaf de ijzersmelterij van Kengis tot aan Muonio..."

Heti ensimmäisenä päivänä pääsimme tositoimiin. Turvallisuuskouluttaja Mauri Rosen-dahl oli tullut Suomesta asti opettaakseen meille itsepuolustuksen saloja. Kun naislauma kuuli, että Mauri itse asiassa on jokin aika sitten ollut Mr. Scandinavia kilpailussa kolmas, kuului huokauksia joka puolelta. Vielä enemmän niitä aiheutti kuitenkin se, että Mauri oli vielä sinkku, ja tyttöystäväehdokkaita olisi löytynyt Maurille kasapäin!

Itse opetukseen pääsimme siis käsiksi tämän huokaustuokion jälkeen. Opettelimme irtottautumisia käsistä ja kuristusotteista sekä potkuja ja niiltä suojautumista. Itsestäni tuntui hauskalta, kun piti 'hyökätä' huimaisevan pitkän miehen kimppuun puolentoista metrin pituisella vartalollani. Eihän siinä kovin hyvin käynyt, löysin itseni maasta, aika hyvin sidottuna aivan hetken kuluttua!

Herkullisen illallisen jälkeen meille tarjoiltiin toisenlaista herkkua. Tommi Läntinen oli tullut Hollantiin Marko 'Puke' Katajan kanssa vain esiintyäkseen suomalaisille naisille. Tommi osaa ottaa yleisönsä, eikä varmaan vähiten hänen tilannekomiikkansa ansiosta. Kuultuamme laulun uudelta, tulevalta albumilta, koimme heidän järisyttävän valoshownsa, muistanette varmaan, upean vanhan lukulampun, joka oli spotattu seinälle! Mauri-raukka sai osansa myös konsertin aikana, ja tanssittajia hänellä riitti!

Olen aina miettinyt, kuinka paljon sanomaa Tommin lauluissa on. Myös naiset ovat saaneet Tommin laulamaan, totta kai. Haluaisin jakaa teidän kanssanne pienen pätkän laulusta Rakkauslaulu, jonka Tommi myös lauloi lauantai-iltana:

...Minä rakastan sinua nainen
Kun untasi vartioin
Rakastan kun vatsasi valkeaa pintaa
Huuleni haravoi
Minä rakastan jokaista elettäsi
Sinun ääntäsi, tuoksuasi
Sinä saat minut suunniltani
Olen polvillani...

Kun tätä laulua kuunteli, niin tunsin itsensä todella naiselliseksi naiseksi.

Ilta meni todella nopeasti kuunnellessa Tommin hittejä koko hänen soolouransa ajalta. Ilta varmasti meni liiankin nopeasti, kun kuulumme, että musiikki pitää jo lopettaa. No, se tarkoitti nukkumaanmenoa usealle ihmiselle, tiedossa kun oli, että sunnuntain ohjelma alkaa aikaisin aamulla.

Sunnuntain herätys oli varmaan karmaiseva monelle naiselle. Lauantainen itsepuolustus-harjoittelu oli tehnyt tehtävänsä ja monet varmasti laskeskelivat saatuja mustelmia. Ne kuitenkin unohtuivat aamupalalla, ja päivän työpajoilla.

Työpajat olivat todella monipuoliset. Oli potrettiopiirtämisestä massatöihin, vyöhykete-rapiasta lymfaterapiaan ja aromaterapiaan. Ja jos jokin työpajoista ei kiinnostanut, niin sitten oli aikaa mennä vaikka lenkille kauniiseen ympäristöön.

Työpajojen loputtua oli enää vuorossa kevyt lounas, ja sen jälkeen oli kotimatkan vuoro. Oli niin mukava huomata, kuinka helposti ystävystyi ihmisten kanssa, ja kuinka hyvä mieli kaikilla oli. Kotimatalla, monta kokemusta rikkaampana, mietin hymyillen: "Tavataan ensi vuonna uudestaan".

Tiina Kivimäki

Finse Vrouwendagen op 16 en 17 maart 2002

Ik zal mij de Finse Vrouwendagen nog lang blijven herinneren. Ik zou niet weten wanneer ik voor het laatst zo veel plezier heb gehad! Alles begon zo:

Op zaterdagochtend werd ik door een enorme herrie wakker gemaakt. Het leek alsof de wereld over mij heen viel en dit terwijl ik toch zulke leuke plannen had! Het was alsof de wekker "Wakker worden, vandaag begint het!" schreeuwde. De Finse Vrouwendagen in Apeldoorn schoot het als een bliksemstraal door mijn hoofd. Daar zou ik naar toe gaan om andere Finnen te ontmoeten! Ik voelde me als een kind dat een lolly zou krijgen.

Ik stuurde mijn auto richting Apeldoorn en hotel "De Cantharel". Ik dacht er aan hoe het zou worden en werd er misschien toch een beetje zenuwachtig van. Toen ik de deur van het hotel opende, hoorde ik tussen het lachen door Fins gebabbel en dacht: "Hier zal ik me thuis voelen."

Vanaf de eerste dag waren we echt bezig. Veiligheidsinstructeur Mauri Rosendahl was speciaal uit Finland overgekomen om ons de geheimen van de zelfverdediging te leren. Toen de vrouwen te horen kregen dat Mauri een tijdje geleden derde was geworden bij de Mister Scandinavië verkiezingen, kon je van alle kanten zuchten horen. Ze werden nog luider toen bleek dat Mauri vrijgezel was. Hier zou je makkelijk een goede kandidaat kunnen vinden voor de nieuwe vriendin van Mauri.

Na al dat zuchten werd het tijd om aan de les te beginnen. Wij leerden hoe je je uit een wurgsituatie, of als iemand je vast houdt, kan bevrijden, door te schoppen en ook hoe je jezelf tegen schoppen kan beschermen. Het was grappig toen ik met mijn anderhalve meter lengte een duizelingwekkend lange man moest aanvallen. Het is niet goed afgelopen, voordat ik het beseftte lag ik binnen de kortste keer op de grond.

Na een heerlijke maaltijd kregen wij iets anders moois aangeboden. Tommi Läntinen^[1] was speciaal met 'Puke' Kataja^[2] naar Nederland gekomen om voor ons op te treden. Nadat hij een nieuw liedje had gezongen, begon zijn spectaculaire lichtshow. Weten jullie nog, een oude leeslamp waarvan de stekker in het stopcontact ging. Er waren voor de arme Mauri meer dan genoeg dames om om de beurt mee te dansen.

Ik vond altijd al dat de liederen van Tommi een bijzondere boodschap hebben. Ik zou graag het volgende stuk uit een liefdeslied, dat wij ook van Tommi te horen kregen, met jullie willen delen:

...Ik houd van jou, vrouw
Terwijl ik waak tijdens je slaap
Ik houd van jou terwijl mijn lippen
Je witte buik harken
Ik houd van elke beweging van jou
Je stem, je geur
Ik word razend door jou
Ik sta op mijn knieën...

Terwijl je naar dit lied luistert, voel je je een echte vrouw.

^[1] een bekende Finse zanger. (red.)

^[2] Zijn muzikant. (red.)

De avond was te snel afgelopen. Veel van ons gingen vroeg slapen om 's morgen weer op tijd fit te zijn voor de nieuwe activiteiten.

Op zondag was het na al die zelfverdediging verschrikkelijk moeilijk om op te staan. Je kon de blauwe plekken tellen. Maar tijdens het ontbijt en bij de workshops was je ze weer snel vergeten.

De workshops hadden veel te bieden. Je had portrettekenen, papiermaché, voetreflexologie, lymftherapie en aromatherapie. Als je geen interesse had, kon je ook in de mooie natuur in de omgeving gaan wandelen.

Na de workshops konden we nog van de lunch genieten, waarna het tijd werd om naar huis te gaan. Het was leuk te merken hoe veel nieuwe kennissen je had gekregen en hoe blij iedereen was. Op de weg naar huis, rijk aan nieuwe ervaringen, dacht ik met een glimlach op mijn gezicht: "Tot volgend jaar".

Tiina Kivimäki

(Nederlandse vertaling: Minna Rätty)

Finlandsite op internet – een familieonderneming

Toen wij in 2000 getrouwd waren, dat wil zeggen mijn man Peter en ik (Anita), en wij terugkeerden naar Nederland, is het idee ontstaan om met een site over Finland te beginnen.

Directe aanleiding was weer eens één van die willekeurige surftochtjes op het net naar wat informatie, in dit geval Finland. Toen viel ons op hoe veel informatie te vinden is in andere talen en hoe weinig naar verhouding in het Nederlands.

Vervolgens zijn wij aan de slag gegaan. Mijn man is wel handig met het ontwerpen van sites en ikzelf had wel enige ideeën over de inhoud. Natuurlijk moesten er zaken als politiek en geschiedenis zijn terug te vinden. Ook hadden we her en der leuke illustraties gevonden die wel zouden passen op de site.

Daarnaast mocht niet de informatie ontbreken die de toerist snel tot zijn beschikking wil hebben: "hoe kom ik snel in Finland" en "waar moet ik op letten" zijn enkele vragen die al snel zijn te beantwoorden met de informatie die wij op de site hebben staan. Natuurlijk hebben wij een stukje vertaald over een typisch Fins verschijnsel, de sauna. Voorzien van enkele illustraties kan elke saunaliefhebber al snel te weten komen hoe diep geworteld de sauna is in de Finse samenleving.

Een Finland Forum is ook opgericht. Bedoeling hiervan is om allerhande mensen de gelegenheid te geven ervaringen en informatie met elkaar uit te wisselen. Na een aarzelend begin is ook dit forum behoorlijk populair geworden. Met name de euro en de (on)mogelijkheid om aan Finse euromunten te komen, hebben er voor gezorgd dat menigeen hier een oproep deed.

Één van de laatste onderdelen die wij hebben toegevoegd zijn de zogenaamde Finse recepten. Aangezien ik aardig wat uurtjes in de keuken doorbreng en dit een echte hobby van mij is, ben ik aan de slag gegaan om Finse recepten in het Nederlands te vertalen. Dat dit niet meevalt is mij nu wel duidelijk geworden. Het zou mij niet verbazen als in een enkel recept nog wel wat vertaalfoutjes zitten verborgen. Finse ingrediënten zijn hier bovendien moeilijk te krijgen of niet algemeen bekend, bijvoorbeeld soda of kardemom. Smaakverschil kan ook groot zijn, bijvoorbeeld boter met of zonder zout.

Vermeldenswaardig is natuurlijk ook de uitgebreide sectie met links. Hier hebben wij overigens alleen maar sites vermeld die ook in een andere taal dan het Fins hun inhoud prijsgeven. Dit om een geïnteresseerd persoon zo veel mogelijk op weg te helpen met informatie, mocht hij dit niet kunnen vinden op onze site zelf.

Door middel van de opzet van de site willen wij een zo breed mogelijk publiek bereiken. Dit begint als bij het begin van de site, als een weerkaart en de headlines van Finland worden getoond. Dit betekent dat vóórdat je doorgaat naar de site zelf, je al helemaal bijgepraat bent. Daarnaast hebben wij via het bedrijf van de vader van mijn man, Giebbeck-Internet, een gemakkelijk te onthouden domeinnaam laten reserveren, namelijk <http://www.finlandsite.nl/>.

Vanzelfsprekend hebben wij een duidelijke verdeling van de taken gemaakt. Mijn man handelt voornamelijk de maitjes af en speurt verder op het web, terwijl ik de meer inhoudelijke kant voor mijn rekening neem. Ik controleer ook regelmatig de inhoud van de site. Dat ik niet perfect ben, wordt regelmatig duidelijk gemaakt door kritische volgers van de site die ons meerdere malen op onvolkomenheden en/of verouderde informatie hebben gewezen.

Een leuke anekdote is die over ons bezoek aan Kuusamo, waar een Nederlander een hotel heeft. Deze was erg bekend met de site en had via de linksectie een Nederlandstalige school gevonden voor zijn kind in Finland. Een topper was dat op diezelfde avond een ander stel uit Nederland kwam binnenvallen, dat ook erg bekend bleek te zijn met de Finlandsite. Dit zijn natuurlijk complimenten en geven ons weer een motivatie om verder te gaan!

Overigens: wij zijn nog altijd op zoek naar bedrijven die ons willen sponsoren. Op die manier hopen wij de kosten een beetje laag te houden.

Meer informatie via anita@latvanen.myweb.nl.

Anita Latvanen (met hulp van Peter Giebbeck)

Finlandsite internetissä – perheyritys

Oikeastaan vuonna 2000 syntyi idea aloittaa Suomi-sivut internetissä. Olimme juuri menneet naimisiin (siis mieheni Peter ja minä eli Anita) ja palanneet takaisin Hollantiin.

Etsimme jotain tietoa (en enää muista mitä) Suomesta ja 'surffailimme' internetissä. Yllätykseksemme huomasimme kuinka paljon tietoa Suomesta oli muilla kielillä ja kuinka vähän hollanniksi.

Seuraavaksi 'aloitimme työt'. Mieheni on kätevä suunnittelemaan sivun ulkonäköä. Minulla taas on enemmän ideoita sisällöstä. Tietysti ensin piti etsiä poliittisia ja historiallisia asioita Suomesta. Myös olimme sielta täältä löytäneet kuvituksia, joita pystyimme hyödyntämään.

Emme unohtaneet myöskään turistin tarpeita: kuinka pääsen nopeasti Suomeen ja mitä pitää huomioida. Nämä ovat kysymyksiä, joihin voi nopeasti vastata sivuillamme. Sen lisäksi sivuillamme on juttuja suomalaisista ilmiöistä, mm. saunasta. Siitä kiinnostuneet saavat siis nopeasti tietää kuinka syvälle sauna on 'juurtunut' suomalaisessa yhteiskunnassa.

Kehitimme myös Suomi Forumin. Tämän tarkoitus on saada kaikille mahdollisuus vaihtaa kokemuksia ja tietoa. Alussa ei ollut paljon Forumin katselijoita, mutta pienen epäilyksen

jälkeen tämä Forum muuttuikin erittäin suosituksi. Nimittäin euro ja mahdollisuus (mahdottomuus) saada suomalaisia eurorahoja toivat mukanaan useita kyselyjä.

Yksi viimeisimmistä osista minkä olemme liittäneet mukaan, ovat suomalaiset reseptit. Koska jo muutenkin vietän aikaa keittiössä ja 'kokkaan' mielelläni, päätin aloittaa kääntämään suomalaisten reseptien hollanninkielelle kääntämisen. Huomasin, että se ei ole helppoa! Käännösvirheitä on aina ja samoja aineita ei ole Hollannissa saatavilla niinkuin Suomessa tai jotain ainetta ei yleisesti tunneta (mm. sooda ja kardemumma). Makueroikin on huomattava esim. jos voissa on tai ei ole suolaa.

Mainittava on tietysti laaja 'linkkiosasto'. Siinä olemme maininneet vain ne sivut, joiden sisällöt ovat myös muilla kielillä, eikä vain suomeksi. Tämä on niille, joita haluamme auttaa tiedon etsimisessä, jos meidän sivuilta jotain ei löydy.

Sivuillamme tahdomme tavoittaa mahdollisimman paljon yleisöä. Etusivuillamme on Suomen sääkartta ja pääotsikot. Tarkoituksena on, että ennenkuin siirtyy varsinaisille sivuille, tietää jo jotain Suomesta. Lisäksi olemme varanneet mieheni isän yrityksen, Glebbeek-Internetin, kautta helposti muistettavan nimen, nimittäin <http://www.finlandsite.nl/>.

Itsestäänselvyytenä olemme tehneet tehtäväjaon. Mieheni käsittelee sähköpostit ja etsii muuten sivuun liittyvät asiat. Minä puolestani huolehdin sisältöpuolesta. Säännöllisesti kontrolloin myös sivujen sisällön. En ole täydellinen ja silloin kriittiset sivujen seuraajat huomauttavat usein puutteellisesta ja/tai vanhentuneesta tiedosta.

Mukava tapahtuma oli vierailu Kuusamossa, missä eräs hollantilainen hotellin omistaja työskenteli. Hän tunsu sivumme hyvin ja oli linkkien avulla löytänyt hollanninkielisen koulun lapselleen Suomessa. Kaiken huipuksi samana iltana hotelliin 'eksyi' hollantilainen pariskunta, jotka myös tunsivat hyvin suomalaisivut. Tämä oli kohteliaisuus ja antoi meille lisää motivaatiota jatkaa eteenpäin!

P.S. Lisäksi etsimme edelleen yrityksiä, jotka voivat sponsoroida meitä. Tällä tavoin toivomme maksujen pysyvän alhaisina.

Anita Latvanen (ja Peter Glebbeek)

Reizen van en naar Finland

Reizen van en naar Finland is vast voor alle leden en lezers een heel bekend onderwerp. En dan natuurlijk met name hoe en wat het kost. Finland heeft de reputatie om een duur land te zijn voor wat betreft de reiskosten.

Hierbij een aantal mogelijkheden:

Het reizen per auto/boot

Eerder in 2001 afgeschaft, maar nu weer terug van weggeweest zijn de zogenaamde "autopakketten" waarbij de auto inclusief een bepaald aantal personen voor één prijs wordt overgevoerd. De meest bekende rederijen zijn uiteraard Siljaline en Vikingline die de overtocht tussen Zweden en Finland verzorgen. Daarnaast is er ook de minder bekende Seawind die een kwalitatieve goede overtocht van en naar Finland verzorgt voor de reiziger die de show van de grote cruisers kan missen.

Het is niet eenduidig te zeggen welke rederij absoluut het goedkoopst is. De prijs is met name afhankelijk van het tijdstip waarop je reist. Naast hoog- en laag seizoen maakt ook de dag van de week nog zeker een verschil in prijs. Autopakketten zijn er al vanaf zo'n

€40,- enkele reis (Hierbij natuurlijk niet te vergeten de boot en /of brug om in Zweden te komen!)

Het is dus verstandig om de tarieven van de verschillende aanbieders naast elkaar te leggen voor het tijdstip dat je reist. Deze tarieven zijn makkelijk op Internet te vinden. Het kan soms lastig zijn reisaanbiedingen per boot in Nederland te vinden en soms is het makkelijker en vaak ook voordeliger om de reis bij de rederijen zelf in Finland te reserveren.

Tot slot zijn er uiteraard ook nog de ferry's rechtstreeks van Duitsland naar Finland. Deze overtochten zijn over het algemeen vrij prijzig, maar het scheelt een hoop autorijden en bij een bepaald aantal personen is er misschien niet eens zoveel verschil. Die nieuwste aanwinst op deze route is de overtocht van Superfast Ferries die in 21 uur van Rostock naar Hanko vaart. (€500,- enkele reis)

Meer info: <http://www.silja.fi/>,
 <http://www.vikingline.fi/>,
 <http://www.seawind.fi/>,
 <http://www.superfast.com/>.

Vliegen

Deze vorm van reizen van en naar Finland is al lang niet meer zo 'onbetaalbaar' als in het verleden. Van Finnen die al langer in Nederland wonen hoorden wij dat dit 15-20 jaar geleden soms meer dan €1100,- kostte. Wij vliegen zo gemiddeld altijd voor rond de €200,- heen en weer en soms nog wel goedkoper.

Zo heeft KLM iedere dag de "Click&Go" waarbij je voor rond de €200,- al een retour ticket Helsinki hebt. Het is dan wel zo dat je de volgende dag moet vertrekken. Aanmelden bij KLM op internet geeft een overzicht van alle aanbiedingen van donderdag tot en met zondag. Zie: <http://www.klm.nl/>.

Verder is ook de KLM via D-reizen te boeken, drie dagen voor vertrek, ook voor rond de €200,-. Bij reizen met 2 personen is dit zelfs al goedkoper. Informatie in de reiswinkel of op <http://www.dreizen.nl/>.

Dan heeft SAS nog heel scherpe tarieven naar Helsinki, Turku en Tampere via een 'last-minute' De bestemmingen worden iedere dinsdag bekend gemaakt, vertrek op woensdag, donderdag of vrijdag. (€186,-). Zie: <http://www.scandinavian.net/>.

Dan nog vertrek vanaf Brussel. De nieuwe Brussels Airlines heeft op dit moment al goede tarieven en met name voor jongeren tot 25 jaar. Prijzen rond de €230,-, maar deze kunnen dan al wel ver van tevoren geboekt worden. Ook Finnair heeft soms verrassende tarieven vanaf Brussel die de moeite waard zijn. Zie: <http://www.brusselsairlines.be/> en <http://www.finnair.com/>.

Voor vluchten binnen Finland heeft zowel de SAS als Finnair goede aanbiedingen en is het een aanrader om op hun sites rond te speuren. Zeker voor de jongeren onder ons (jonger dan 25) zijn er vaak spectaculaire tarieven! Zie: <http://www.finnair.fi/>.

Tot slot dan de vluchten vanuit Finland naar Nederland. Finnair heeft geruime tijd de "Äkkilähdöt" op de Internet site. Vluchten komen dinsdag op internet en dit zijn aanbiedingen op vaste tijden voor het komende weekend. Prijzen rond €210,-. Daarnaast komt Finnair ieder seizoen met seizoensgebonden aanbiedingen. Met SAS vlieg je al vanaf €186,- naar Amsterdam.

Opmerking:

Aanbiedingen komen en gaan en prijzen veranderen voortdurend. Het is daarom verstandig om bij meerdere reisbureaus te informeren of even door te zoeken op Internet. Vaak voor dezelfde vlucht zijn elders nog wèl plaatsen en kan het verschil voor dezelfde vlucht van reisbureau tot reisbureau wel zo een paar honderd euro's schelen. Rechtstreeks bij een luchtvaartmaatschappij boeken scheelt soms en iedere maatschappij die op Finland vliegt heeft meestal wel aanbiedingen op Internet. Ten tweede is het wat betreft Finse Internet pagina's vaak verstandig om de Finse versie van een pagina te kiezen omdat hier veelal een compleet overzicht van alle aanbiedingen staat in tegenstelling tot de "Engelse pagina's".

Prettige reis!

Sanna Peltonen en Stefan van Look

Mededelingen – Tiedotuksia

Naisen Päivät apeldoornissa 16.-17.3.2002

Toimikunta kiittää kaikkia osallistujia ja sponsoreita, jotta jälleen kerran pystyimme viettämään yhdessä Suomalaisen Naisen Päiviä. Ideointikokous uusille vuoden 2003 Naisen päiville on Merimieskirkolla 2.6.2002 klo 13.30 (huom aika). Tule mukaan ja ilmoit-taudu Helinä Luttiselle ☎ 010-452.16.28.

Kiitämme sponsoreita rahalahjoituksista:

*Alankomaat-Suomi yhdistys – Kone B.V – Outokumpu Zinc Commerical
Suomi-Seura r.y.*

avustuksista:

*Finnair- lentoliput esiintyjille Suomesta.
Hotel de Gerstekorrel, Amsterdam-yöpymiset suomalaisille vierailemme.
Suomen merimieskirkko, Rotterdam-ilmoitukset, kokoustilat ja monistus.
Suomen suurlähetystö, Den Haag- kokoontumistilojen vuokra-avustus.*

arpajaispalkinnoista:

*Aarikka – De Wijnkoerier – Expatrium – Finnfeelings – Hotel Kämp – Hotelli
Rantalinna – Hotelli Rokuanhovi – Iittala, Hollanti – Kalevala koru – Kalevala
koru, A. Muller – Karisto – Lapponia – Loistopokkarit – Loparex B.V – Lumene
– Lumene, Hollanti – Nokian jalkineet – Marmekko – Marja Kurki – Muurlan
lasi – Nanso – OCEANWIDE – Scandic Hotels – Sidoste – Silja-Line, Helsinki
– Silja-Line, Saksa – Sonera – Suomen Kirjallisuuden Seura – Superfast ferries,
Saksa – Veldhoeven, Nootdorp – Viking Line*

Kiitos työpajojen vetäjille!

Kiitos myös niille kaikille avustajille, tukijoille ja lahjoittajille, joiden nimeä ei ole edellä mainittu.

Suomalaisen Naisen Päivien toimikunta

Pesäpallo

Iltapäivien viettoa pesäpallon merkeissä Edessä 25. toukokuuta ja 15. kesäkuuta 2002 klo 13.00 alkaen. Ilmoittautumiset (vähintään viikkoa aikaisemmin) ja lähemmät tiedot Minna Rädyltä, ☎ 020-610.38.63, ✉ s.ruhe@tip.nl. Alankomaat-Suomi Yhdistys haluaa kiittää seuraavia henkilöitä pesäpallovälinelahjoituksista: Ruut Immonen, Anne Opas, Eeva-Liisa de Zwart-Laine, 'Suomalaiset Naiset'-ryhmä.

Fins honkbal

De speelmiddagen van pesäpallo zijn 25 mei en 15 juni 2002, aanvang 13.00 uur in Ede. Verdere informatie en aanmeldingen (min. een week van te voren): Minna Rätty, ☎ 020-610.38.63, ✉ s.ruhe@tip.nl. De Vereniging Nederland-Finland bedankt voor het schenken van spelersuitrusting: Ruut Immonen, Anne Opas, Eeva-Liisa de Zwart-Laine, 'Finse Vrouwen'-groep.

Au pair gezocht

Fins-Nederlands gezin zoekt met spoed een nederlandstalige au pair voor een periode van een jaar. Het gezin woont dicht bij Kotka. De moeder is Fins, de vader Nederlands. De kinderen zijn 6 en 3 jaar oud. Liefst in het bezit van een rijbewijs. Goede beheersing van de Engelse taal vereist.

Reacties naar: J. van den Bogaert

Länsikyläntie 995, FIN-49220 Siltakylä

☎ 06-53.25.84.52 of ☎ +358-5-353.30.52

Pikarautatie Helsingistä Baltian läpi Berliiniin

Baltian maat suunnittelevat rakentavansa pikarautatien nimeltä Rail Baltica, josta tulisi osa Helsinki-Berliini-rautatietä, kertoo viikonluppuna Rail Baltican johtokunnan kokouksien Riiassa osallistunut Viron rautatieviraston johtaja Oleg Epner.

Vuodesta 1996 suunniteltu projekti sai vauhtia vuoden lopulla, kun Baltian ministerineuvosto antoi sille tukensa. Saksa on palkannut konsulttiefirmat selvittämään radan rahoitusmahdollisuuksia.

Epnerin arvion mukaan pikarata eurooppalaisella raidelevyvedellä voisi valmistua Virossa 2012, kolme vuotta myöhemmin kuin Liettusassa. Tallinnasta Helsinkiin kulkisi junalaiva.

(Helsingin Sanomat, 15-4-2002)

Snelle treinverbinding van Helsinki naar Berlijn door de Baltische landen

De Baltische landen zijn van plan om een snelle spoorlijn, Rail Baltica genaamd, aan te leggen, die deel zal uitmaken van een spoorlijn tussen Helsinki en Berlijn, vertelde de directeur van de spoorwegen in Estland, Oleg Epner, tijdens een vergadering van het bestuur van Rail Baltica die in het weekend in Riga plaatsvond.

Aan het eind van vorig jaar werd er haast gezet achter dit in 1996 ontworpen project, toen de Baltische ministerraad dit goedkeurde. Duitsland heeft consultancy firma's de opdracht gegeven om de financiële mogelijkheden voor deze spoorlijn in kaart te brengen.

Epner verwacht dat de snelle spoorverbinding, met een railbreedte zoals wordt gebruikt in West Europa, in Estland voltooid zal zijn in 2012, drie jaar later dan in Litauen. Tussen Tallinn en Helsinki zal een treinferry gaan varen.

(Uit Helsingin Sanomat van 15 april 2002; Nederlandse vertaling: Arnold Pieterse)

Suurriistalaskenta Uudellamaalla

Uudellamaalla arvellaan olevan tällä hetkellä noin 4600 hirveä. Metsästysseurojen mukaan hirvien kokonaismäärä is laskenut viime talvesta viisi prosenttia. Hirvet ovat jakautuneet jokseenkin tasaisesti Uudenmaan alueelle.

Viikonloppuna tehdyssä suurriistalaskennassa Uudellamaalla todettiin olevan noin 6200 valkohäntäpeuraa, 2900 metsä-kaurista ja 360 kuusipeuraa. Valkohäntäpeurakannan arvellaan kasvaneen noin 15 prosenttia viime talvesta. Eniten valkohäntäpeuroja on läänin länsiosissa. Myös metsäkauriiden määrä on kasvanut selvästi. Kannan vuotuinen kasvunopeus on ollut viime vuosina lähes 30 prosenttia.

Tuoreimpien arvioiden mukaan Uudellamaalta on 75-90 ilvestä. Viikonloppun laskennassa alueella havaittiin myös muutama susi.

(Länsi Väylä 6-3-2002)

Schatting van het aantal grote dieren in Uusimaa

Op het ogenblik schat men dat er in de provincie Uusimaa in Zuid Finland ongeveer 4600 elanden zijn. Volgens de jagersvereniging is het aantal elanden in de afgelopen winter met vijf procent gedaald. De elanden zijn gelijkmatig over Uusimaa verspreid.

In een schatting die het afgelopen weekend werd gedaan zijn er in Uusimaa ongeveer 6200 witstaartherten, 2900 reeën en 360 damherten. De witstaartherten populatie zou sinds de vorige winter met ongeveer 15 procent zijn gestegen. De meeste witstaartherten leven in het westelijke deel van de provincie. Het aantal reeën is ook duidelijk toegenomen. Men denkt dat de toename gedurende de vorige jaren ongeveer 30 procent is geweest.

Volgens de laatste schattingen zijn er in Uusimaa 75 tot 90 lynxen. In het gebied zouden volgens de schatting van afgelopen weekend ook een aantal wolven zijn.

(Overgenomen uit Länsi Väylä (6 maart 2002), het blad dat gratis wordt verspreid in Espoo, de gemeente die aan de westkant aan Helsinki grenst. Nederlandse vertaling: Arnold Pieterse)

Verlies Volendam

FC Volendam heeft gisteravond een oefenwedstrijd van FC Haka met 0-4 verloren. De Finse ploeg is op trainingskamp in Nederland ter voorbereiding op de competitie die over anderhalve week begint. Volendam-trainer Henk Wisman speelde tegen FC Haka met een mix van het eerste en tweede team. Bovendien had Wisman een plaats ingeruimd voor Fuat Benfgira, een Marokkaanse speler die in Volendam aan zijn tweede proefperiode bezig is. "Drie maanden terug was hij bij ons en toen maakte hij een goede indruk", vond Wisman. De frêle Benfgira had als mandekker zijn handen vol aan de fysiek sterke spitsen. In de eerste helft kwam Haka op een 0-2 voorsprong via doelpunten van Ruhanen en Torkkeli. Na rust passeerden Pasoja en Kovacs Volendam-doelman Van Westerop.

(Overgenomen uit het Noord Hollands Dagblad van 17 april 2002)

Finnen goochelen met verzamel-euro's

Finland is het enige euro-land waar contante betalingen worden afgerond naar het dichtstbijzijnde bedrag deelbaar door vijf eurocent. Het gegoochel met muntjes van één en twee eurocent vinden de Finnen maar onhandig en bovendien zijn de productiekosten relatief hoog in vergelijking met de nominale waarde.

"Goedkope" collectors items...

De centrale bank heeft, om tegemoet te komen aan de vraag, afgelopen februari een extra oplage van meerdere honderdduizenden kleine munten in omloop gebracht.

Maar volgens oppervoorlichter Antti Juusela is het niet de bedoeling dat de mensen er mee gaan betalen. "De detailhandel is al boos dat er centen in omloop zijn", zegt hij. "Die beginnen nu in kassa's op te duiken en dat betekent extra werk voor de winkeliers".

Het heeft er alle schijn van dat de autoriteiten het muntenprobleem enigszins onderschat hebben. Munten van één en twee cent zijn nu eenmaal wettig betaalmiddel – en naast de eigen bevolking van ruim vijf miljoen, zijn er in Europa honderden miljoenen andere Eurolanders die wél dagelijks met het kleine kleingeld omgaan. Buitenlandse bezoekers zullen heus wel centen in het laatje brengen. Want ook al wordt een bedrag van €5.03 afgerond naar €5.05, als de klant met een biljet van vijf euro, twee muntjes van twee cent, en één van één cent betaalt, moet ook de Finse kruidenier dat accepteren.

Behalve de muntenproblematiek hebben de Finnen trouwens ook nog een vlekje weg te werken met papiergeld. De Finse Munt heeft naar schatting enkele tientallen biljetten van 500 euro gedrukt waarop het hologram onvolledig of afwezig is. De Finse Centrale Bank probeert deze foutieve briefjes uit de circulatie te halen, maar of dat allemaal zal lukken is twijfelachtig want die biljetten zijn natuurlijk ook al een *collectors item*.

"Duurder" collectors item...^[1]

Jos Schuurmans

(In verkorte vorm overgenomen uit Noorderlicht Jaargang 8, Nummer 1 maart 2002. Afbeeldingen toegevoegd door de redactie)

^[1] © Helaas is dit natuurlijk maar een geretoucheerd plaatje (hologram) en geen plaatje van een echt collectors item. Het is maar om een idee te krijgen hoe dat eruit zou zien. De meesten van ons zullen nooit een 'echt' collectors item onder ogen krijgen... ☹

Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita

In Nederland – Alankomaissa:

Ambassade van Finland – Suomen suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
☎ 070–346.97.54

Finse Zeemanskerk – Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64
🌐 <http://www.finsekerk.com/>

Fins Verkeersbureau voor de Benelux – Matkailun Edistämiskeskus
☎ 020–201.34.89
🌐 <http://www.mek.fi/nl/>

Suomi-Seura r.y.
Secretariaat: Maire Muller–Rönkkö 📧 speco.muller@wxs.nl
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Venep
☎ 0252–67.34.44
📠 0252–62.04.83
🌐 <http://www.suomi-seura.fi/>

Finse Zaterdagsschool – Suomalainen Lauantaikoulu

Plaats – Paikka:
Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijksewal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64

Informatie – Tiedustelut:
Sinikka Holm–Autere 📧 fundall@wxs.nl
Oude Rijksweg 54–56
4411 SG Rilland
☎ 0113–55.60.11

In Finland – Suomessa:

Nederlandse Ambassade – Alankomaiden suurlähetystö
Pobox 886, 00101 Helsinki
Eteläesplanadi 24A, 00130 Helsinki
☎ +358–9–66.17.37
📠 +358–9–65.47.34

Suomalais-Hollantilainen Yhdistys r.y.
Sihteeri: Claire von Frenckel
Martankuja 7A, 02700 Kauniainen
☎ +358–9–59.33.36
📠 +358–9–59.25.35
📧 cvf@kolumbus.fi

Nederlandse Vereniging in Finland
Secretariaat: Michiel Visser
Korppaanmäentie 11 A 7, 00300 Helsinki
☎ +358–50–531.81.58
📧 nedver@kolumbus.fi
🌐 <http://www.kolumbus.fi/nedver/>

Colofon

De Vereniging Nederland–Finland werd opgericht in het jaar 1923. **Aviisi** is het officiële kontaktorgaan van de Vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de Vereniging ontvangen **Aviisi** gratis. Naast het verenigingblad beschikt de Vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van **Aviisi** etc.

Ledenadministratie,
advertenties &
secretariaat Mervi Leveelahti-Harte ☎ vnf@xs4all.nl
Dirk Gerhardtstraat 34
3119 BT Schiedam
☎ 010–473.44.08 (ma: 09.00–12.00, di-do: 19.00–21.00)
☎ 010–473.36.08

Redactie & opmaak Aviisi: Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
☎ 079–343.41.94
🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/aviisi/>

Eindredactie Aviisi: Minna Rätty ☎ s.ruhe@tip.nl
Mezquitalaan 59, 1064 NS Amsterdam
☎ 020–610.38.63
Arnold Pieterse ☎ arnoldhp@planet.nl
Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp
☎ 023–561.74.83

Homepage VNF: Hugo Benne ☎ hbenne@freeler.nl
Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
🌐 <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Eindverantwoording: Het bestuur
Drukwerk: Drukkerij CombiWerk, Delft
Oplage: 800
Jaargang: 11
Jaar: 2002
Nummer: 3
ISSN: 1566–8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland–Finland:

Voorzitter: Irma Schoemakers-Salkinoja, ☎ 070–346.73.62
Vice-voorzitter: —
Penningmeester: Harmen Strikwerda, ☎ 033–432.13.24
Reknr: 54.92.86.705, Verg Nederland Finland, Leusden
Secretaris: Sandra Buskens
Leden: Arnold Pieterse, Anja Guldemond-Rautjärvi,
Jasiu van Haarlem, Pirkko van Bruggen-Hämäläinen

Kopij voor **Aviisi** 2002–4 dient uiterlijk op 31 augustus 2002 in het bezit van het secretariaat van de Vereniging te zijn. Het kan op diskette of per e-mail aan het secretariaat ☎ vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII tekst, Wordperfect, Microsoft Word, RTF of PDF.

